

Matt Hale

ISTINA O 9-11

Kako su židovske manipulacije ubile tisuće

Matt Hale

Istina o 9-11

Kako su židovske manipulacije ubile tisuće

Naslov originala:

The Truth about 9-11
How Jewish Manipulation killed Thousands

2002.

Sadržaj

Predgovor.....	1
Argumentiranje počinje	3
Krvavo rođenje	4
<i>Mainstream</i> židovski terorizam usmjeren protiv Amerike	13
Izrael je namjerno napao <i>USS Liberty</i>	17
Pogibija američkih marinaca jer Izrael nije htio “zaštititi Amerikance”	24
Izraelska prijevara	25
Izrael je učinio da SAD napadne Libiju.....	26
Židovi i špijuniranje	28
Odavanje počasti teroristima	32
Židovska mržnja širom svijeta?.....	36
Prije 911: što je Amerika znala	36
Što je američki “saveznik” Izrael znao.....	38
Dan kada je smrt posjetila Ameriku	46
Zašto Ameriku mrze posvuda u svijetu?	47
Osama bin Laden, Amerika i Izraelci	48
Da li Židovi upravljaju američkom vladom?	51
Moving Systems Incorporated - naziv sve govori.....	53
Lov na špijune počinje	59
Urota počinje	60
Avioni na daljinsko upravljanje?	60
Tlo, vjetar i vatra	61
Teorija o imploziji.....	62
Kratki pregled	65
Izrael - nepredvidiva karta.....	65
Reinkarnirani muslimani.....	66
Let 11 i Mossad?	71
Kradljivci identiteta	73
Terorizam Iz Njemačke	74

Početak razotkrivanja velike židovske urote.....	75
Židovski medijski moćnici: prodavanje izraelske zemlje iz snova.....	78
Židovski propagandisti.....	80
Najbolja vlada koju možete kupiti novcem: židovski bogataši u akciji.....	85
Osvrt na veliku židovsku urotu	89
Privođenje kraju velike židovske urote	93
Bilješke	96

Predgovor

Ova knjiga nije namijenjena da bude bestseler *New York Times*-a. Nije pisana kao nešto što ćete naći na policama vaše lokalne knjižare s obzirom da se tamo nalaze samo *politički korektne* knjige. Zapravo, ona je antiteza *političkoj korektnosti*. Napisao ju je onaj koji smatra da je židovski supremacizam neprihvatljiv. Možda se ova knjiga neće prodati u više od 100 kopija i možda će istovremeno biti cenzurirana diljem svijeta, posebno u onim zemljama koje služe židovskim interesima. Međutim, meni to nije bitno, jer meni je prvenstveno u interesu govorenje istine, a ne prodaja.

Odbijam igrati po pravilima medijskih miljenika. Kada govorim o Židovima koji su počinili okrutne zločine protiv čovječnosti, zovem ih pravim imenom: "teroristi." Kada govorim o Židovima koji sudjeluju u okrutnim zločinima iz mržnje, obraćam im se njihovim imenom: "raspirivači mržnje." Također, *ne* pokušavam biti previše obziran prema njihovim suurotnicima koji prihvataju te okrutne zločine i još imaju obraza pokušati ih prikazati kao nešto lijepo.

Pišem ovo znajući vrlo dobro da će židovske grupe pokušati ignorirati ovu knjigu ili će je, ako budu prisiljeni priznati njeno postojanje, automatski osuditi. Ako bi se židovski supremacisti udostojali priznati ovu knjigu, smatrat će je naprosto "anti-semitskom." Bilo kako bilo, ova knjiga nije pisana za židovske supremaciste ili njihove oltare. Naprotiv, pisana je za one koji žele ispraviti nepravdu koju su Židovi nanijeli našoj zemlji i koji imaju hrabrosti za takvo što.

Nadam se da ću u ovoj knjizi dokazati van svake sumnje jednu jednostavnu tvrdnju:

"Izrael je unaprijed znao kada će avioni udariti u *World Trade Center* i još su dopustili da tisuće nepotrebno poginu, i

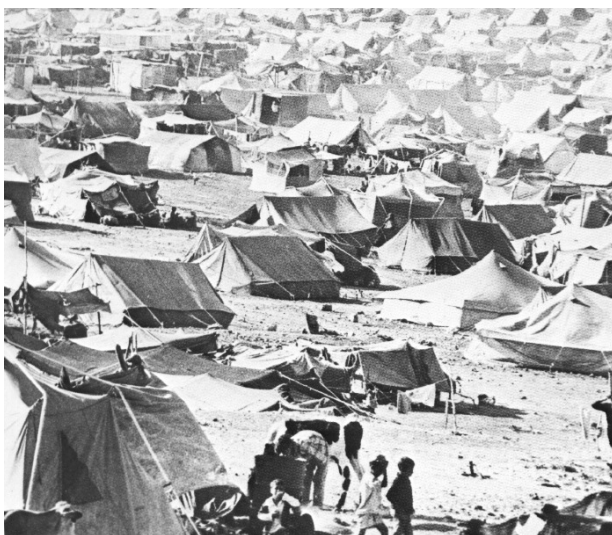
postoji vjerodostojan dokaz koji ukazuje da su Izraelci i njihove židovske kohorte širom svijeta bile uvučene u plan.”

Prikazat ću složene detalje o onome što se zbilja dogodilo tog strašnog dana kada su ljudi bili živi spaljeni i smrvljeni pod tonama ruševina. Urota je ogromna, i dopire do svih kutova američke kulture. Možda će postojati ljudi koji će odbaciti ovu tvrdnju bez da sagledaju argumente. To će biti ljudi koji tvrde da je Izrael američki “najbolji saveznik” na Bliskom Istoku. (koristi se europski izraz Bliski istok, umjesto američkog Srednji istok, op. prev.) Ti isti ljudi će reći da je Izrael jednostavno nesposoban ili za upravljanje uništenja *World Trade Center*-a ili barem da je znao za specifične planove uništenja ali to nije podijelio sa SAD-om.

Za one ljude koji vjeruju da Izrael ne bi dopustio da se to dogodi-pogrešno vjerujući da je Izraelu uistinu stalo do njegovog najvećeg dobročinitelja, Amerike-želio bih prvo prokomentirati što se događalo u prošlosti. Nadam se da ću time uspostaviti presedan u vezi izraelskih prijevornih i terorističkih aktivnosti usmjerenih prema SAD-u i ostalim našim istinskim saveznicima, osobito Engleskoj.

Argumentiranje počinje

Ranih četrdesetih godina prošlog stoljeća, židovske aspiracije ka izraelskoj državi bile su dvojbene. Ipak, veliki broj Židova iz čitavog svijeta nastavio se useljavati u Palestinu. Neki Židovi su osjećali da im njihova religija dopušta da samo dođu i otmu Arapima njihove domove - ili tako nekako. Naravno, ljudi u arapskim zemljama nisu bili osobito oduševljeni idejom da mnogi od njih budu prisiljeni napustiti svoj radni odnos, polje i domove gdje su boravili i gdje su radili tijekom nebrojenih generacija. Mnogi su Arapi, čije su domove kasnije konfiscirali Židovi, bili prisiljeni otići s ono malo što su mogli ponijeti i živjeti u neplodnoj pustinji, na milost i nemilost prirodnim silama. Ne-židovski simpatizeri su kasnije dobavili šatore, i *nastali su čitavi gradovi šatori*.

U Engleskoj, relativno mala klika koja je tražila korist od židovskih bogataša, podržavala je to što su Židovi činili. Devetog lipnja 1942-e, jedan od tih ljudi, Lord Wedgwood, temperamentan čovjek koji nije mnogo držao do pristojnosti, održao je govor u Gornjem Domu. Tvrdio je da bi jedino Židovi trebali vladati Palestinom. Tamošnji Arapi, rekao je,

trebaju biti podčinjeni. Nije poznato koliko je mnogo židovskih novčića trebalo ispuniti Wedgwood-ove džepove da ovo izjavi, ali sudeći prema njegovom kasnijem raskošnom načinu života, čini se da ih je bilo prilično mnogo.

Ipak, postojali su i neki časni ljudi koji su čvrsto stali protiv ove subverzivne židovske ideje i proklamirali su da Arapi trebaju biti samostalni a ne podvrgnuti Židovima. Njima je bilo više stalo do ljudi i mira nego do moći novčanika. Sir Oswald Mosley je bio jedan od tih pristojnih ljudi. Lord Moyne je bio još jedan od tih časnih ljudi. Za razliku od Wedgwood-a, Lord Moyne je posjedovao kvalitete kakve biste očekivali od državnika. Zbog toga što je Lord Moyne smatran razumnim i briljantnim, mnogi ljudi su pažljivo slušali što govori. Lord Moyne je tvrdio da bi, ako europski Židovi uistinu žele domovinu, bilo idealno da se presele na Madagaskar. Izjavio je: "Sigurno su oni koji arapskom stanovništvu žele nametnuti strani režim odgovorni za ozračje agresije i dominacije." Nadalje, istaknuo je da: "Unatoč svjetskom odobravanju," "cionisti odbijaju sve mogućnosti preseljenja... bilo gdje, pa tako i na Madagaskar."

Krvavo rođenje

Neki židovski teroristi nisu bili zadovoljni s Moyne-ovim komentarima i planirali su odgovoriti nasiljem. Itzhak Yezernitsky, trideset-dvogodišnji vođa židovske terorističke organizacije poznate kao *Stern Gang*, odobrio je atentat na Lord Moyne-a. Posljedično, dva člana *Stern Ganga* - Eliahu Beit-Zouri i Eliahu Hakim - otišla su u Kairo i 6. studenog 1944-e ubili Lord Moyne-a. Uhićeni su i obješeni u Kairu 23. ožujka 1945-e.

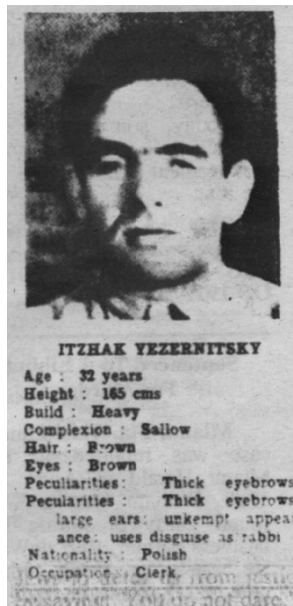
Fotografija na sljedećoj stranici prikazuje Lorda Moyne-a (mala slika) te sprovod kojim su ga židovski raspirivači mržnje nagradili jednostavno zato što je govorio što misli i jer je tražio mirno rješenje.

Slika 1. Lord Moyne je ubijen jer je pokušavao donijeti mir u Izrael

Zato što je Lord Moyne bio ubijen, Engleska je raspisala tjeralicu za Itzhak Yezernitsky-jem. Potrebno je istaknuti da se Yezernitsky-jevi osjećaji i djela nisu mnogo razlikovali od onih *mainstream* Židova u Izraelu, kao što će biti ukratko prikazano. Njegova fotografija ovdje jest njegova tjeralica.

Winston Churchill bio je šokiran zato što je njegov životni prijatelj, Lord Moyne, hladnokrvno ubijen od strane židovskih terorista *Stern Gang-a*. Godine 1945-e, došlo je do konferencije na Jalti. Tijekom nje, i Staljin i Roosevelt su nagovarali Churchilla da se složi s njihovim planovima osnivanja židovskog Izraela. Churchill je odbio, a Izrael je uistinu osnovan tek 1948-e kada je on napustio svoju službu.

Slika 2. Za Yezernitsky-jem je raspisana tjeralica zbog ubojstva

Židovski terorizam je nastavio grabiti pred sobom. Feldmaršal Bernard Montgomery, smatran engleskim “najštovanijim herojem Drugog svjetskog rata,” ovako opisuje te židovske teroriste:

“On će vjerojatno odbiti sudjelovati u samim bitkama s našim trupama; umjesto toga, on će sudjelovati u sabotazi i otmici i općenito će iskušavati naše strpljenje.”

Godine 1946-e, Židovi su digli u zrak *King David Hotel* u Palestini, usmrivši pritom 96 nedužnih ljudi i ozlijedivši ih mnogo više, od kojih su mnogi bili iz Engleske. Kasnije se doznalo da je židovski terorist Moshe Begin naredio taj zli čin.

Samo u godini 1946-oj - ne računajući civile, ljude iz drugih zemalja, i Arape - židovski teroristi su usmrtili 49 engleskih vojnika i 28 engleskih policajaca. Tim ljudima je bilo rečeno od strane Lige Naroda da održavaju mir u tom području. Ali židovski teroristi nisu željeli mir.

Slika 3. Ovako je King David Hotel izgledao nakon što su Izraelci obavili svoj posao. Ozlijeđeni su deseci nedužnih ljudi; mnogi su poginuli.

Tako se terorizam nastavio. Iako mi nije namjera da u ovoj knjizi spominjem sve takve slučajeve, jer bi to zahtijevalo mnogo više prostora, naprijed ću spomenuti nekoliko drugih osobito okrutnih djela koja su počinjena 1947-e kao što bilježi *The Black Paper on the Jewish Agency* (citat iz *Palestine Plot-a*[str.122-123]):

“Osamnaesti travanj, 1947-e: Grupa Židova je uletjela u zgradu Vojske crvenog križa... Soba za medicinske preglede, u blizini odjela s bolesnicima, je dignuta u zrak. Na zgradi Vojske crvenog križa vijorile su se dvije zastave Crvenog križa... Dva dana kasnije, bačena je bomba na kino dvoranu odmarališta Crvenog križa...

“Dvadeset-drugi travanj, 1947-e: Židovski teroristi digli su u zrak vlak pokraj Rehovotha, na relaciji Kairo-Haifa. Poginula su petorica Britanaca i trojica Arapa. Ozlijeđeno je dvadeset-troje Britanaca i četiri Arapa...

“Dvadeset-prvi svibanj, 1947-e: Banda naoružanih Židova napala je kafić u arapskom selu Fajja, blizu Petah Tikve, upucavši jednog Arapa, ozlijedivši sedam drugih, i postavivši eksplozivna sredstva u prostorije...

“Šesti lipanj, 1947-e: Ukupno dvadeset “pisama-bombi” je poslano u različito vrijeme britanskim visokim službenicima, uključujući premijera Attlee-ja... Winstona Churchill-a, Herberta Morrison-a itd... Vođe *Stern Ganga* su konačno priznali da su poslali ta pisma, koja bi nakon što bi ih se otvorilo eksplodirala i unakazila ili ubila primatelja.”

Mrziteljski židovski teroristi su uglavnom ubijali ne-Židove koji bi pokušali osujetiti krajnji židovski cilj oslobađanja Izraela od Arapa. Itzhak Yezernitsky je bio iza mnogih od tih djela. Tadašnje novine u Engleskoj izvještavale su o mnogim engleskim žrtvama.

Knjiga *Palestine Plot* (str. 123), citirajući *The Black Paper on the Jewish Agency*, opisuje što se dogodilo na prethodnoj stranici:

“Dvanaestog srpnja [1947-e], teroristi *Stern Gang*-a oteli su dvojicu britanskih vodnika - Paice-a (20), i Martina (21) - kao taoce za trojicu židovskih terorista kojima je sudio vojni sud za ubojstvo i sabotažu. Dvojica taoca bila su ubijena vješanjem [žicom od klavira], a njihova tijela su kasnije nađena gdje vise s dva stabla eukaliptusa. Jedno od tijela je bilo uhvaćeno u zamku; i kada je palo na tlo, aktiviralo je minu, koja je raznijela tijelo u komade, koje je bilo teško sakupiti. Britanski kapetan koji se našao u blizini bio je teško ozlijeđen. Ovaj odvratni zločin pobudio je bijes čitavog civiliziranog svijeta.”

U mnogim prilikama, taj *Stern Gang*, vođen grješnim Itzhakom Yezernitsky-em, koristio je bombe protiv ne-Židova. Visoki britanski zapovjednik Palestine skupa s britanskim guvernerima Trinidada i Cipra primio je pisma-bombe. Jednom, pismo-bomba, koje je bilo poslano Majoru Roy-u Farran-u, otvorio je Roy-ev brat, Rex, koji je poginuo. Bomba je čak bila postavljena pod sjedalom stranog sekretara Ernesta Bevina, kada su židovski teroristi u Engleskoj bili u prilici ušuljati se u zgradu londonskog parlamenta dok u njoj nikog nije bilo.

Ljudi željni mira tražili su način kako zaustaviti židovski terorizam koji je okužio područje, nadajući se da će naći način da zaustave tamošnje nasilje i mržnju. Grof Folke Bernadotte od Švedske je bio jedan od tih ljudi. Posvetio je svoj život humanitarnim svrhama, bio izabran kao vođa švedskih skauta 1939-e i kao predsjednik švedskog Crvenog križa 1946-e. Zapravo, jednom je bio jedan od vođa odgovornih za pokušaj spašavanja Židova iz Danske, preselivši ih u Švedsku flotom brodova kada se otkrilo da će u protivnom biti smješteni u logore.

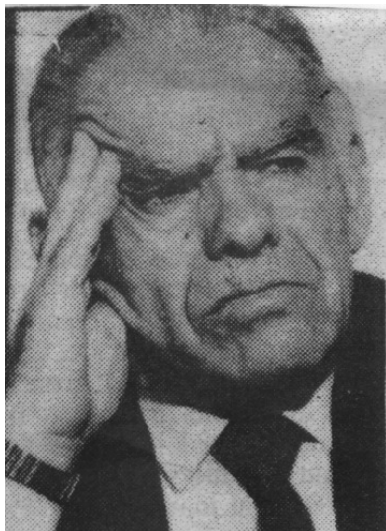
Slika 4. Grof Folke Bernadotte je pokušao uspostaviti mir

U svibnju 1948-e, UN-ov glavni sekretar Trygva Lie imenovao je Bernadotta posrednikom između Palestinaca i Židova. Bernadotte je tada, jedanaestog lipnja, naredio prekid vatre između dvije grupe. Predložio je da Židovi dobiju Galileju a Palestinci Negev, te da Jeruzalem postane međunarodni grad. Međutim, Židovima se ta ideja nije svidjela.

Sedamnaestog rujna 1948-e, grof Bernadotte, koji je uvijek bio nenaoružan te je zahtijevao isto od svojih tjelesnih čuvara, hladnokrvno je ubijen od strane židovskih terorista. Židovi su blokirali njegov automobil tijekom procesije, upucavši neposredno njega i pomoćnika.

Nije moguće dovoljno naglasiti činjenicu da su se incidenti slični citiranima nastavili događati tijekom osnivanja Izraela kao židovske države. Terorizam je bio pravilo, ne iznimka. Sve do zadnjih nekoliko godina, mnogi ljudi koji bi odsjeli u tom području bi to jednostavno prihvatili sve do nedavno kada su neki Arapi odgovorili na način koji su *mainstream* židovski teroristi mogli konačno razumjeti.

Netko bi se mogao zapitati zašto te ljude nazivam “*mainstream* židovski teroristi.” Doista, kako citirani incidenti dokazuju da Židovi u Palestini općenito podržavaju takva užasna djela u kojima brojni nedužni ne-Židovi koji su tamo naprosto željeli uspostaviti mir bivaju ubijeni u svrhu osnivanja Izraela? Da bi se točno odgovorilo na to pitanje, potrebno je postaviti još jedno: Što se ikada dogodilo tim okrutnim teroristima koji su ubili tako mnogo civila? Moshe Begin, koji je naredio bombardiranje u kojem je poginulo 96 ljudi u *King David Hotel*-u, kasnije je postao izraelski premijer. Itzhak Yezernitsky - odgovoran za ubojstva Lorda Moyne-a, UN-ovog posrednika grofa Bernadotta, i mnoga druga, da ne spominjem pogibije zbog pisama-bombi - postao je poznat kao Itzhak Shamir, još jedan izraelski premijer. Shamir je kasnije vratio ostatke dvojice koji su ubili Lorda Moyne-a natrag u Izrael, gdje im je priređen pogreb dostojan nacionalnih heroja. Zapravo, bili su i na izraelskim poštanskim markama. Možete li zamisliti ne-Židova koji bi sudjelovao u takvim terorističkim aktivnostima u SAD-u ili Engleskoj a da kasnije bude izabran na tako visoku poziciju? Vjerojatno ne, pa ipak, to je mentalitet koji je oblikovao Izrael.

Slika 5. Bivši izraelski premijer Itzhak Shamir, također poznat kao Itzhak Yezernitsky

Zapravo, čak su i židovski religijski vođe u Palestini podržavali taj ljudski masakr. Dr. Isaac Herzog, koji je bio glavni rabin Palestine, izjavio je da je Palestina “njihova domovina” unatoč činjenici što mnogi europski Židovi nisu nikada prije vidjeli tu zemlju. Čini se da je on mislio da su bombe i atentati židovskih terorista bili greška ljudi koji su pokušavali održati mir. Izvrćući argumente, sugerirao je da su Englezi pokušali spriječiti Židove da dopru do “obale.” Međutim, to je potpuna besmislica, s obzirom da je engleska vojska itekako mogla spriječiti sve Židove da dođu do Izraela da je htjela. U travnju 1947-e, glavni rabin Dr. Herzog je svejedno izjavio:

“Kao religiozan čovjek, uvjeren sam da su nedaće koje su zadesile Britaniju zapravo božja kazna za tretman židovskih izbjeglica koji dolaze na obale svoje domovine.”

Slika 6. Palestine u Jaffi su židovski raspirivači mržnje doslovno pobacali u more

Unatoč terorizmu vršenom od strane *mainstream* Židova, godine 1948-e osnovan je Izrael kao židovska država.

Čak i nakon toga, terorizam je ostao način života tamošnjih Židova. Čini se da je krajnji židovski cilj baciti Arape u more, zadatak koji nije lak s obzirom da u svijetu postoji 1,3 milijarde muslimana a samo 6 milijuna Židova u Izraelu. To nije tek tako rečeno. Zapravo, mnogi Palestinci koji su živjeli u Jaffi bili su doslovno bačeni u more u svibnju 1948-e, što je prikazano na prethodnoj stranici.

Danas, kao i prije, izraelski su se teroristi dokazali kao osobito okrutni te po volji napadaju svoje arapske susjede. Taj se izraelski terorizam nastavio nekoliko dekada. I, s vremena na vrijeme, žrtve izraelskog terorizma bili su Amerikanci.

Mainstream židovski terorizam usmjeren protiv Amerike

Uvelike kao i Engleska, Amerika, koja je također tražila mir na tom području, nije prošla neozlijeđeno. *Mainstream* židovski teroristi nisu zatvarali ljude; ubojstvo je bilo njihova igra, kao što je uvijek bila. Nije mi cilj u ovoj knjizi citirati svaki akt terorizma ili izdaje protiv Amerike, ali nekoliko glavnih anti-SAD napada će biti citirano.

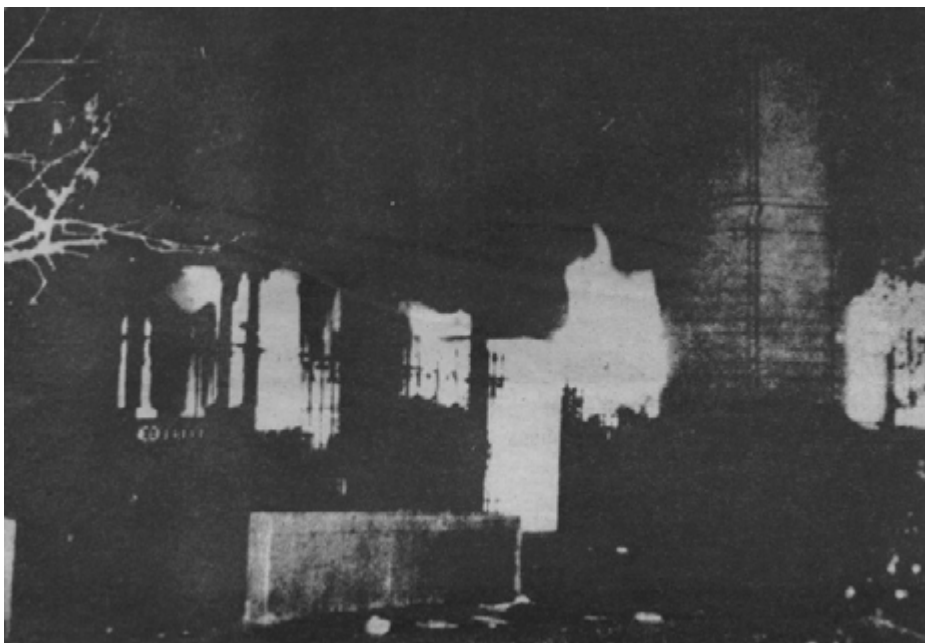
Godine 1954-e, dogodio se jedan od najpoznatijih akata terora od strane *mainstream* židovskih terorista. Danas je poznat kao *Lavon Affair* i bio je samo još jedan incident u dugom nizu počinjenom od strane židovskih raspirivača mržnje na najvišoj razini izraelske vlade.

Lavon Affair započeo je kada su izraelski general Moshe Dayan, brigadni generali Abraham Givli i Shimon Peres razvili shemu da zavade SAD i Egipat. Predsjednik Eisenhower je nedavno dao Egiptu 50 milijuna dolara kao pomoć i namjeravao je pomoći Egiptu s najvećom svjetskom branom, danas poznatom kao *Aswan High Dam*. Visokopozicionirani izraelski teroristi odlučili su da ako široka američka postrojenja budu bombardirana u Egiptu a krivnja

bude bačena na "anti-američke Egipćane," Amerika više neće podržavati Egipat.

Da bi njihovi planovi uspjeli, ti židovski raspirivači mržnje zamolili su židovske zajednice u Egiptu za pomoć i izmislili svoj "Sayanim," izraz za obične Židove koji volontiraju da izvrše "posebne misije" u korist Židova. (Prema knjizi *By Way of Deception* Victora Ostrovskog, bivšeg člana *Mossad*-a, postoji samo 30 do 35 službenika *Mossad*-a, koji se nazivaju "Katsas." Razlog zašto ih je potrebno samo malo jest taj što postoji tako mnogo tih "Sayanima" koji žele volontirati.) Nekoliko obrazovanih Židova volontiralo je za tu misiju: Dr. Musa Marzuk, Marcelle Ninio, Max Bennett, prof. Samuel Azar, i mnogi drugi. Svi su došli u Izrael da bi se izvještili. Plan je predstavljen na način da su trebali napasti nekoliko postrojenja u Egiptu: *MGM* kazalište, *US Library of Information*, i nekoliko drugih poduzeća u američkom ili engleskom vlasništvu u Kairu i Aleksandriji.

Mossad, izraelska špijunska organizacija, opskrbila je Židove bombama, od kojih su neke bile postavljene unutar ispražnjenih knjiga. Za početak, Židovi su bombom razvalili aleksandrijsku poštu. Nadalje, četrnaestog srpnja 1954-e, Židovi su uništili *US Library of Information* u Kairu. Eksplozija je gotovo desetkovala zgradu a u posljedičnom požaru je izgorjelo što je ostalo. Dvoje drugih Židova otišlo je do sljedeće mete, engleskog *Rio Cinema*. Međutim, neposredno prije nego li su ušli da postave svoje eksplozivne uređaje, fosforna bomba koju je držao Philip Natanson eksplodirala je prerano, prouzročivši mu nekoliko opeklin. Prilikom ispitivanja, uhvaćen crvenih ruku (doslovno)(doslovan prijevod originala caught red handed što znači "uhvaćen na djelu," op. prev.), priznao je krivnju. Posljedično, bili su uhićeni, zajedno s ostalima uhvaćenima nešto kasnije.

Slika 7. Plamenovi osvjetljavaju noćno nebo u Kairu, dok US Library of Information izgara

David Hirst, u svojoj knjizi *The Gun and the Olive Branch* (citat iz *Jerusalem Posta*-a od dvanaestog studenog 1954-e), navodi da su izraelski Židovi u početku negirali incident. Mnogi Židovi su koristili godinu dana staru novinarsku patku da je incident dokaz za još "anti-semitizma," propustivši napomenuti da su bili uhvaćeni na djelu. U to vrijeme, premijer Moshe Sharett je izjavio:

"[To je] opaka stvar tamo u Aleksandriji... cirkus od suđenja kojeg su organizirali protiv grupe Židova koji su pogrešno proglašeni krivima i za koje se čini da iz njih pomoću prijetnji i torture pokušavaju izvući izmišljene zločine..."

To je uobičajeni odgovor, kao što oni kojima su poznate židovske igrice znaju.

Suđenje je međutim, na židovsku žalost, otkrilo sve grozne činjenice. Kao što je navedeno u Hirstovoj citiranoj knjizi, bilo je odlučeno da izraelski pukovnik Avraham Dar, također poznat kao John Darling (koji je djelovao pod naredbama vrha *Israeli Intelligence*-a, Benyamina Givli-ja) naredi udar.

Prema početnoj izraelskoj priči, ministar obrane Pinhas Lavon i premijer nisu ništa znali o tome planu, kojeg su opisali kao divljačku operaciju. Međutim, čini se gotovo nemogućim da je tako dobro osmišljen plan koji je uključivao stvarno bombardiranje britanskih i američkih zgrada mogao biti sproveden u Egiptu bez da o tome nešto zna barem ministar obrane, da ne spominjemo premijera, i to se čini više kao njihov pokušaj da sačuvaju obraz. (Zapravo, Lavon je kasnije morao dati ostavku kao rezultat tih činjenica.)

Bez obzira na sve to, ostali židovski agenti na terenu nastavili su terorizirati Egipat, otvarajući vatru na nekoliko zgrada dvadeset-trećeg srpnja 1954-e. Dva kina u Kairu su izgorjela, zapaljena je glavna pošta, te također i željeznička stanica. Nedužni ljudski životi nisu ništa značili tim židovskim teroristima kojima je uništavanje bilo važnije nego išta drugo.

Suđenje je rezultiralo smrtnom kaznom za Dr. Marzuka i prof. Azara. (Izraelci su kasnije slavili te teroriste imenujući ulice po njima u gradovima Beersheba i Ramat Gan.) Bennett je počinio samoubojstvo. Ostali su dobili duge zatvorske kazne, dok su ih izraelski Židovi pri povratku dočekali kao heroje. Zapravo, kada se Marcelle Ninio oženio, "premijerka Golda Meir, ministar obrane Dayan i načelnik glavnog stožera Bar Lev su svi pohodili vjenčanje," prema Hirstu. To pokazuje, još jednom, kako izraelski ljudi slave teroriste.

Izrael je namjerno napao *USS Liberty*

Osmog lipnja 1967-e, dogodio se još jedan čin anti-američke izdaje. Vezan je uz brod *USS Liberty*, koji je plovio međunarodnim vodama blizu Egipta. Nije imao značajnog oružja. Brod je ponosno vijorio veliku američku zastavu, vjetar je bio jak taj dan, te se dobro vidjela. Njegova zadaća bila je jednostavno upravljati radio prijenosima u području, kao što je ono Sirije i Egipta.

Oko dva sata popodne, dogodio se jedan od najokrutnijih, ničim izazvanih napada na brod u američkoj povijesti, koji se može usporediti jedino s *Pearl Harborom*. Uvelike kao i prethodni incident, trebalo bi ga smatrati ratnim zločinom, koji zaslužuje ništa manje nego potpuni protunapad. Međutim, *Izrael* je bio taj koji je napao, prema tome ono što je u konačnici uslijedilo postalo je jednim od najvećih skandala u povijesti SAD-a.

Slika 8. Židovske trupe u akciji

Izrael je želio učiniti da izgleda kao da su Arapi napali Ameriku (baš kao što su pokušali i u *Lavon Affair-u*) brzo potopivši *USS Liberty* te okrivivši Egipat i Siriju s kojima je

trenutno bio u ratu. Kao što je izjavio admiral Thomas Moore na službenoj web stranici posade *USS Liberty* (www.ussliberty.org), "Moram zaključiti da je izraelska namjera bila potopiti *USS Liberty*." Potopivši *Liberty* te okrivivši druge, Izrael je smatrao da će to uvući Ameriku u rat na izraelskoj strani a protiv Egipta i Sirije te da će to osigurati poraz spomenute dvije države. Drugim riječima, Izrael je želio da Amerika odradi posao za Izrael i da američki životi budu izgubljeni, a zapravo namjerno oduzeti od strane Izraelaca u procesu za koga nikog nije briga. Nadalje, potapanje američkog broda i uspješno okrivljavanje Egipta i Sirije, učinit će da Amerika bude voljnija ignorirati ostale izraelske ratne zločine. (Na primjer, James Ennes Jr., koji je bio na brodu tog kobnog dana, izvještava u *Washington Report on Middle East Affairs* iz svibnja/lipnja 1996-e da je tijekom rata, 150 egipatskih ratnih zarobljenika bilo prisiljeno kopati rupe. Nakon toga, Izraelci bi ih upucali Uzi-ima (vrsta izraelskog oružja, op. prev.) i pobacali u rupe.)

Naravno, Židovi poriču da se na *USS Liberty* izveo okrutan i isplaniran napad, izjavljujući da je to bila samo pogreška – nesreća. Međutim, kao što je zabilježeno u knjizi bivšeg američkog kongresmena Paula Findley-a *They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby*, dvije različite stanice su presrele radijsku komunikaciju a jedan izraelski pilot je jasno dojavio svojem štabu da je u pitanju američki brod. To je zapravo bilo očito, jer su židovski mlažnjaci letjeli iznad broda nekoliko sati prije napada, a američka zastava dimenzija 5x8 stopa (1.5x2.5 m, op. prev.) se vijorila na vjetru i bila je jasno vidljiva. Tijekom napada, zamijenjena je drugom dimenzija 7x13 stopa (2x4 m, op. prev.) jer su prvu uništili izraelski mlažnjaci.

Što je još gore, prema bivšem kongresmenu Findley-u "CIA je dan prije napada doznala da Izraelci planiraju potopiti brod." Zašto CIA nije ništa učinila da to spriječi? Zato što su njihovi kolege Židovi također u CIA-i. Židovi u CIA-i su suosjećali sa svojom braćom u Izraelu i nije im moglo biti

manje stalo što će neki Gentili (židovski izraz za ne-židove, op. prev.) umrijeti ako će Izrael iz toga profitirati. Stoga, spoznaja da Izrael planira potopiti *Liberty* je bila ignorirana. Nemoguće? Teško, jer imajte na umu: postoji ogromna židovska urota čije će postojanje ova knjiga dokazati van svake sumnje, a koja prodire u svaki djelić ministarstva obrane.

Slika 9. Izraelci su napravili ukupno više od 800 rupa u američkom brodu USS Liberty

Napad je započeo. Izrael je bio u stanju saznati koje radijske frekvencije je koristila *Liberty* (vjerojatno od jednih svojih židovskih kolega – ili “*Sayanim-a*” – ovaj put u američkoj mornarici) i zakrčio je radio na *USS Liberty* onemogućavajući odlazne pozive za pomoć. *Mainstream* židovski teroristi u svojim mlažnjacima (neoznačeni za slučaj ako bi bilo problema s blokiranjem SOS poziva s *Liberty*) nastavili su bacati vatru na *Liberty* 25 minuta. Rakete, bombe, meci velikog kalibra – čak i napalm – korišteni su protiv posade. Posebnim bombama je uništena njihova antena. Mrtvi ljudi bili su posvuda po palubi; ispunile su je

noge, ruke, i ostali dijelovi tijela. Velike rupe od napadajućih izraelskih terorista bile su posvuda ali brod nije tonuo. Židovski raspirivači mržnje su ubili samo devet ljudi na *Liberty* do tada. To je bio nastajući problem za te židovske teroriste, s obzirom da što duže brod ostane na površini, to je vjerojatnije da će njihov cilj uništenja *Liberty* i uvlačenja Amerike u rat na izraelskoj strani biti upropašten.

Posada *USS Liberty* je nekako neustrašivom odlučnošću tijekom paklenog napada bila u stanju iskoristiti stražnju antenu da pošalje poruku obližnjem ratnom brodu. Poruka je primljena i mlažnjaci su bili otpremljeni. Međutim, na najvišoj službi, predsjednik Johnson, mareći manje za živote američkih vojnika nego za svoju političku karijeru, *naredio im je da se vrate*. Piloti su ponovo otpremljeni, s istim odgovorom: moraju se vratiti zbog predsjednikove zapovijedi. Johnson je izjavio da ne želi "osramotiti" svoje "prijatelje" u Izraelu. "Bilo nam je zabranjeno pomoći i mogli smo samo slušati poziv s *Liberty* za zračnu podršku," rekao je admiral Morris, što je zabilježeno u knjizi Jamesa Ennesa mlađeg *Assault on the Liberty: The True Story of the Israeli Attack on an American Intelligence Ship* (1990)(dostupno na spomenutoj web stranici). Zahvaljujući Johnsonovim pro-izraelskim (ali anti-američkim) radnjama, još je više ljudi s *Liberty* poginulo. Točnije, poginulo je 25 ljudi više kao rezultat onog što je uslijedilo.

Izraelski ratni mlažnjaci (darovi SAD-a ili barem potpomognuti novcem američkih poreznih obveznika) nisu uništavali *USS Liberty*. Zato su Izraelci posegnuli za zaliham: tri izraelska torpedna čamca. *Liberty* se držala najbolje što je mogla; ali torpedo ju je ipak pogodio, prouzročivši rupu široku 40 stopa (12m, op. prev). Tijekom čitavog tog vremena, izraelska torpedni čamci su međusobno komunicirali pomoću radija sa svojim sjedištima i te prijenose je presreo SAD. Izraelski židovski raspirivači mržnje su znali koga napadaju i htjeli su njegovu smrt. Posada s *Liberty*, zabrinuta zbog potapanja u more, izašla je u čamcima za spašavanje. Međutim, odvratno i kršeći sva ratna prava, posada je

upucana a izraelski Židovi su pucanjem iz strojnica uništili čamce za spašavanje u komadiće.

**Slika 10. Ovo su ničim izazvani Izraelci napravili gotovo
bespomoćnom brodu**

Nakon napada, bilo je ukupno 821 rupa u brodu, od kojih su sto bile ogromne kao i ona na trupu široka 40 stopa. Posada se borila za svoje živote. Mrtvi ljudi su ispunili palubu i ispod nje gdje je torpeda udarao. Trideset-četvorica hrabrih američkih mornara je tog dana poginula zbog izraelskih židovskih terorista u dosluhu s predsjednikom SAD-a dok je 171 bio ranjen. Napad je trajao otprilike 70 minuta (iako je pomorski izvještaj u početku krivotvorio podatke tvrdeći da je trajao samo 6 minuta; bili su prisiljeni ispraviti to zbog protesta posade).

Zašto je Izrael prekinuo svoj napad kada je znao što napada i sve je unaprijed isplanirao? Zato što su radio signali u slučaju opasnosti s *Liberty* bili u mogućnosti doseći američke brodove s pozitivnom identifikacijom da napad izvršava Izrael. Ta je informacija zatim prenesena dalje te su

židovski operativci morali upozoriti Izrael da je Amerika prozrela njihovu bolesnu igru. Tek nakon što su saznali da je američki ratni brod obaviješten, koji je izjavio da je spreman smjesti poslati pomoć (iako nije), Izrael je prekinuo svoj napad i rekao američkoj vladi da je počinio samo "pogrešku." Kao dodatak (i dovoljno ironično s obzirom da je Rusija neslužbeni neprijatelj SAD-a), ruski ratni brod koji je bio u blizini prišao je nakon napada da pomogne *Liberty*, iako je *Liberty* odbila pomoć ruskog broda. (Unatoč tome, Rusi su ostali u blizini i čekali gotovo dok nije došao američki ratni brod, što je vjerojatno dobra stvar, jer bi se Izraelci inače mogli vratiti da dovrše posao.) To je bilo 15 sati prije nego li je pomoć konačno došla od američkog broda. Posada je bila puštena da umire; bilo je čudo, s obzirom na okrutnu prirodu napada, da je većina preživjela.

Nakon napada, Židovi na najvišim službama ministarstva obrane tražili su način kako zataškati djelo. Neobično za Židove, židovski admiral Isaac Kidd proveo je službenu istragu. Tijekom nje, kao što je zabilježeno u Findley-evoj knjizi, naredio je posadi:

"Ne odgovarajte na pitanje. Ako ste nekako stjerani u kut, tada možete reći da je to bila nesreća i da se Izrael ispričao. Ništa drugo ne biste trebali reći."

Rekao je da bi članovi posade trebali "reći da je to bila nesreća i da se Izrael ispričao." Međutim, kao što je očito iz prethodno iznesenog, to nije bila nesreća a isprike ne vrijede mnogo mrtvima i unakaženima. Vjerojatno je mislio da bi to trebalo reći zbog djece koja su odrasla bez očeva ili ženama koje su ostale bez muževa tog kobnog dana. Čini se očitim da je on bio samo još jedan Židov koji je pokušavao zataškati zbog svoje braće u Izraelu. Koliko mnogo američkih života bismo još trebali žrtvovati da bi Izrael mogao igrati svoje podmukle igrice? Koliko još mnogo ne-Židova mora umrijeti da bi zadovoljili izraelsku krvožednost?

Slika 11. Dvije od mnogih američkih žrtava izraelskog ratnog zločina-napada na USS Liberty-stigle su kući u vreći

Čini se da admiral Kidd nije bio jedini Židov u američkoj vladi koji je pokušao zataškati aferu za Izrael. Eugene Rostow, podsekretar službe vanjskih poslova, iz Izraela je primio kopiju tajnog izvješća o ovome. Taj je izvještaj kasnije nestao, čineći zakon o slobodi informacija jalovim. U redu je zapitati se u vezi lojalnosti ovih Židova koji čini se više brinu za izrael i svoje kolege Židove nego za američke vojnike.

Izraelski Židovi su nastavili negirati krivnju za incident. Isprva nisu htjeli platiti odštetu za uništenje broda jer, prema Izraelu "mi se ne smatramo odgovornima za niz pogrešaka," bilježi Findley. Trinaest godina poslije, godine 1980-e, kada je senator Adlai Stevenson započeo službenu istragu, Izrael je čini se promijenio svoje mišljenje, vjerojatno ne želeći da Amerikanci obrate pažnju na sporni događaj. Izrael je tada pristao platiti 6 milijuna dolara odštete, i to je uspješno utišalo vladinu istragu. (Zapravo, Izrael je samo pristao prihvatiti 6 milijuna dolara manje novca poreznih obveznika od

nebrojenih milijuna pomoći koje je primio od SAD-a od 1980-e)

Čitava priča o kukavnom napadu na *Liberty* je još i gora nego li sam opisao, i onima koje žele doznati više iskreno preporučam spomenute knjige koje se tiču ovog incidenta. Kao što je admiral Moore izjavio (citat iz Findley-eve knjige), “Američki ljudi bi bili prokleto ljuti kad bi znali što se događa.” Koliko je to samo točno.

Pogibija američkih marinaca jer Izrael nije htio “zaštititi Amerikance”

Godine 1983-e u Beirutu, eksplodirala je velika bomba dok su mnogi marinci spavali u svojim barakama. Za napad su navodno bili krivi neki muslimanski šijitski ekstremisti. *Mossad* (ako sami članovi te izraelske obavještajne službe nisu sami bili uvučeni u događaj) je navodno primio upozorenje da se sprema prenošenje kamionom nekih velikih bombi i da su barake marinaca vjerojatne mete. U knjizi bivšeg agenta *Mossad*-a Victora Ostrovsk-og *By Way of Deception* navodi se da je tek rutinska obavijest dana CIA-i, nešto kao “vremenska prognoza.” On bilježi da je šef *Mossad*-a u Tel Avivu promulgirao:

“Mi nismo tu da bismo štitili Amerikance.”

Slika 12. 241 američki marinac poginuo je kao rezultat izraelske izdaje jer su Izraelci namjerno propustili upozoriti SAD

Uistinu, kao što smo već vidjeli, izraelski mrziteljski Židovi zasigurno nisu tu da zaštite SAD. Tog kobnog dana godine 1983-e, poginuo je 241 američki marinac. Da je Izrael doista pravi saveznik, oni bi još uvijek bili živi. Međutim, Izrael je vjerojatno još jednom želio da se to još dogodi kako bi Amerika bila potaknuta da se bori na njihovoj strani.

Izraelska prijevara

Naslov knjige *By Way of Deception* (1990) Victora Ostrovsk-og ima zanimljivo značenje. (Putem prijevara, op. prev.) Očigledno je da je taj naslov također dio loga samog *Mossad*-a. Ispod vidite *Mossad*-ovu ikonu s logom na hebrejskom iznad – “Kee betachbulot ta'ase lecha milchama” – i ispod – “Ha'Mossad Le'modiein.”

Ako razumijete te riječi, razumjet ćete *Mossad*. Prvi dio znači "Putem prijevare, mi ratujemo." Drugi dio znači "Institut za sakupljanje informacija."

Izrael je učinio da SAD napadne Libiju

Očito, kao što smo već vidjeli, *Mossad* ozbiljno shvaća taj citat "putem prijevare." To je bilo još jednom jasno demonstrirano godine 1986-e u Libiji. Ostrovsky opisuje što se tamo dogodilo u svojoj knjizi iz 1994-e *The Other Side of Deception*.

Očito, *Mossad* je razvio plan naziva Operacija Trojan. Plan je bio dovoljno jednostavan: postaviti komunikacijski uređaj duboko u Libiji u blizini mjesta gdje poruke uobičajeno šalje libijska vlada. Uređaj je ponovno slao poruke koje je slao Izrael na drugoj frekvenciji. Stoga, Izrael je bio u mogućnosti slati poruke prema uređaju, a ljudi koji upravljaju radijskim prijenosima bi povjerovali da to Libija šalje poruku. Kada bi poruke bile odaslane, koristili su isti kod kao i Libija da bi i u buduće slušači povjerovali da to Libija šalje poruke. Zato se to zvalo Operacija Trojan: podsjećala je počinioce na priču o Trojanskom Konju. Ostrovsky opisuje što se zatim dogodilo:

"Krajem ožujka, Amerikanci su već presretali poruke koje je prenosio Trojan, koji je bio aktivan samo tijekom sati frekventnog komunikacijskog prometovanja. Koristeći Trojan, *Mossad* je pokušao učiniti da izgleda kao da je veliki broj terorističkih naredbi poslan raznim libijskim veleposlanstvima diljem svijeta (ili, kao što su ih nazivali Libijci, *People's Bureaus*). Kao što se *Mossad* nadao, prijenose su dešifrirali Amerikanci i protumačili ih kao glavni dokaz da su Libijci bili aktivni podržavatelji terorizma. Povrh toga, Amerikanci su istakli, *Mossad*-ovi izvještaji su potvrdili."

Amerika je potpala pod *Mossad*-ovo izvrđavanje, ali druge zemlje kao što su Francuska i Španjolska smatrale su da je prenaivno povjerovati u takve radijske prijenose. Smatrali

su da je to prejednostavno, i bili su u pravu. Međutim, zbog lažnih signala koje je SAD presreo i povjerovao da su istiniti, predsjednik Reagan je pokrenuo zračni napad na Libiju.

Ostrovsky ovo naziva "najvećim *Mossad*-ovim uspjehom." Naziva to tako iz tri razloga: 1) Prekinulo je pregovaranja za oslobođenje američkih talaca držanih u Libanonu, što je prouzročilo da *Hezbollah* (*God's Party*) ostane glavni neprijatelj interesa SAD-a; 2) kreiralo je više napetosti između Arapa i SAD-a, pokazujući Arapima da su SAD u savezu s Izraelom; i 3) napuhalo je *Mossad*-ov ego s obzirom da je njegov plan funkcionirao.

Zapravo, *Mossad*-ov plan je radio bolje nego što se očekivalo. Četrnaestog travnja 1986-e, otprilike 60 tona bombi je bačeno na Libiju. Tijekom tog bombardiranja, uništen je dom libijskog vođe Qadafi-ja; a njegova kćer je poginula.

Slika 13. Qadafi-jev (mala slika) dom je bio uništen, zbog čega je njegova kćer poginula, kao posljedica židovske prijevare

Kao odgovor na bombardiranje, *Hezbollah* je ubio američkog taoca Petera Kilburna. S druge strane, Francuska, koja nije nasjela na *Mossad*-ove trikove i koja je ostala izvan doseg, otpustila je dvojicu svojih taoca. Još jednom je mnogo nedužnih ljudi poginulo zahvaljujući američkom udruživanju s Izraelom i njegovim prijevarnim djelima. Ostrovsky tada očigledno nastoji sugerirati da je, prema drugome *Mossad*-ovom agentu, Izrael nekako bio uključen u irački konflikt:

“Irak i Saddam Hussein su sljedeća meta. Sada počinjemo s time da ga prikažemo kao velikog zlikovca. Trebat će neko vrijeme, ali na kraju, nema sumnje da će se isplatiti.”

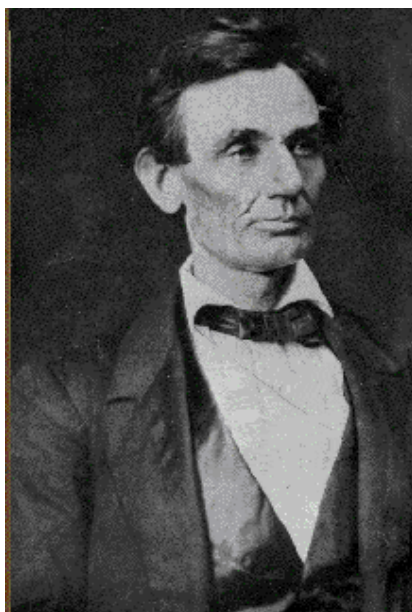
Židovi i špijuniranje

Kao što je već prikazano, *Mossad* je jedan od najnemilosrdnijih špijunskih krugova u svijetu kada su u pitanju druge nacije. Ali što je s SAD-om? Da li Židovi također i ovdje, konkretno u *Mossad*-u, špijuniraju vladu – i građane? Odgovor na to pitanje o Židovima i špijuniranju je mnogo puta dat tijekom američke povijesti. Netko bi mogao pomisliti da mala grupa kao što su Židovi, koji čini otprilike dva posto američkog stanovništva, (te čak i manji dio svjetskog stanovništva), ne može činiti veliku većinu uhićenih špijuna u SAD-u. Međutim, to je itekako istinito. S obzirom da bi bilo predugo da se ovdje zadubljujem u sve Židove koji su uhićeni zbog špijunaže, (i, kao što se može očekivati, vjerojatno ih je mnogo više koji nisu uhićeni) citirat ću nekoliko glavnih slučajeva.

Čak i u davnim vremenima Građanskog rata, Židovi su bili poznati po špijuniranju. Tada, mnogi Židovi, od kojih su mnogi bili vlasnici robova, podržali su židovskog obraćenika, podpredsjednika Kršćanske Konfederacije, Judaha P. Benjamina. Vjerojatno kao rezultat, tajno židovsko društvo *B'nai B'rith* (Sinovi Saveza) bilo je navodno umiješano u

izdajničke aktivnosti unutar Unije. Knjiga *The Ugly Truth about the ADL* (od *B'nai B'rith*-a) Izvještava kako je Simon Wolf, rani vođa *B'nai B'rith*-a, bio uhićen od strane LaFayette C. Bakera, detektivskog šefa u Washingtonu, DC, zbog sudjelovanja u "urotničkoj organizaciji" koja je navodno uključena u "špijuniranje i uvođenje blokada u ime Konfederacije." (LaFayette je kasnije promoviran do pozicije šefa *US Secret Service*-a.) I general Grant i Baker su navodno gledali na *B'nai B'rith* kao na "špijunsku agenciju." Grant je izdao opće naredbe broj 11 za izbacivanjem Židova iz Tennessee-vog zapadnog vojnog okruga, iako je to kasnije Abraham Lincoln ukinuo. Prema knjizi Leonarda *Dinnersteina Anti-Semitism in America*, naprotiv, Abraham Lincoln je prenio poruku Grantu dok Henry W. Halleck, glavni zapovjednik vojske, govori u vezi Grantovih želja:

"Predsjednik nema prigovora na vaše protjerivanje izdajica i židovskih torbara."

Slika 14. Abraham Lincoln nije vidio problem u general Grant-ovom protjerivanju židovskih „izdajica i židovskih torbara“

Čini se da je izdaja tema koja se ponavlja među malom grupom Židova u Americi unatoč njihovom malom udjelu u stanovništvu kao cjelini. Trećeg veljače 1949-e, u jeku Hladnog rata, najozloglašenija grupa špijuna u američkoj povijesti – *The Kluas-Gold Spy Ring* – je razbijena. Ti su špijuni uspjeli ukrasti tajne Manhattan projekta, projekta izgradnje atomskih bombi. Zatim su dali tu informaciju sada bivšem Sovjetskom Savezu. Od onih osuđenih za kazneno djelo špijunaže - Harry Gold, David Greenglass, Abraham Brothman, Israel Weinbaum, Miriam Moscowitz, Sidney Weinbaum, Julius Rosenberg, Ethel Rosenberg, Klaus Fuchs i Alfred Slack – prvih 8 od 10 su bili Židovi. Rosenbergovi su bili osuđeni na smrt, što je prouzročilo gnjev među Židovima. Oni su ukrali tajne “daljinskog upaljača” što je kasnije upotrijebljeno protiv američkih planova u Koreji. Godine 1943-e, otkrilo se da je takozvani “Scientist X,” koji je odavao vitalne atomske tajne, ustvari Joseph Weinberg.

Slika 15. Julius i Ethel Rosenberg-sluti li ovo na još?

Iako ovi incidenti pripadaju prošlosti, trend se nastavlja i današnjih dana. Kao što je zabilježeno u knjizi kongresmena

Findley-a *They Dare to Speak Out*, bivši FBI-jev pomoćni direktor Raymond W. Wannal mlađi rekao je da je bio svjestan mnogo puta kada su Izraelci dobili tajne dokumente. Kao što je Wannal izjavio:

“[FBI] je znao za barem desetak incidenata u kojima su američki službenici prenosili povjerljive dokumente Izraelcima.”

Međutim, čini se da se većinu tih incidenata ignorira ili komentira u tišini da se ne bi upozorilo narod na ovu temu od životne važnosti. Citirajući brojne izvore među visokopozicioniranim vladinim službenicima, bivši kongresmen Findley izjavio je u vezi Židova koji su bili uhićeni zbog špijunaže “Ni jednome se nije sudilo. Dokumenti su sakupljali prašinu.” Međutim, postojao je jedan slučaj kojeg vlada jednostavno nije mogla pustiti da skuplja “prašinu.”

U američkoj povijest, špijun koji je ukrao najosjetljivije podatke u novijoj povijesti bio je Židov Jonathon Pollard. Pollard je iskoristio prednost svog položaja radeći za vladu i krao je povjerljive dokumente svaki mjesec. Zapravo, Pollard je ukrao dovoljno dokumenata da bi se njima moglo “ispuniti kutiju dimenzija 6x6x10 stopa.” (2x2x3 m op. prev.) Tijekom Hladnog rata, trgovalo se s Rusijom mnogim od ovih dokumenata. Mnogi od njih su opisani kao “osjetljiva američka tehnologija oružja i strateških informacija” koje su SAD prikupile o ostalim državama, prema knjizi bivšeg kongresmena Findley-a. CIA je izjavila da je način na koji su se podaci prikupljali kompromitiran te da je Izrael vjerojatno dobio mogućnost probiti najviše američke tajne kodove. Kada ga je prvotno uhvatila američka vlada, Izrael je rekao da je on bio dio “divljačke” operacije. Međutim, *Izrael mu je kasnije otvorio bankovni račun*, i postavio mu milijun dolara kada je židovski lobi u Americi konačno uspio u tome da ga oslobodi. Čini se da je u Izraelu, izdaja i mržnja ne-Židova nešto čemu se treba diviti.

Slika 16. Pollard-doživotno iza rešetaka?

Odavanje počasti teroristima

Čini se da je prihvaćanje terorizma nešto što je usađeno u židovsko izraelsku kulturu. To je vjerojatno zato što je, kao što smo vidjeli, Izrael osnovan na tome. Djela mrziteljskih Židova su čini se poštovana u Izraelu, pod uvjetom da je ta mržnja usmjerena prema ne-Židovima, a to je nekim Židovima u Americi omogućilo da izbjegnu zakonu. To je zato što je Židovima u Americi uglavnom dopušteno imati dvojno državljanstvo. Kada počine kazneno djelo, često pobjegnu u Izrael gdje je na snazi židovsko pravo a Izrael ne dopušta da se židovski kriminalci iz SAD-a izručuju.

Robert Manning je bio član organizacije poznate kao *Jewish Defense League*. Vjeruje se da je bio povezan s pismom-bombom iz 1980-e što je rezultiralo ubojstvom arapskog aktivista za građanska prava Alexa Odeha. Neki policajci su također bili ozlijeđeni u pokušaju da deaktiviraju sličnu bombu. Kada je Manning optužen u SAD-u, pobjegao je u Izrael. Manningu je čak bilo dopušteno služiti u *IDF-u* (*Israel Defense Forces*, op. prev.). Vjerojatno se sviđao *IDF-u*, s obzirom da se očigledno dokazao kao posvećeni terorist u službi Izraela.

Richard Smith bio je optužen zbog prodaje uređaja za aktiviranje nuklearnih bombi. Postavio je kauciju ali je otišao prije suđenja. Izbjegao je u Izrael gdje je nadalje sa svojim kolegama Židovima sretno živio. Može se postaviti pitanje: koliko mnogo nedužnih ljudi je moglo umrijeti zbog Smythove

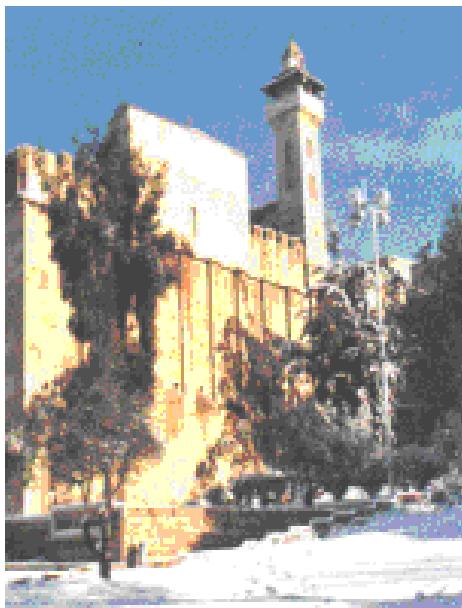
izdaje – izdaje koju Izrael očito oprašta odbijajući ga izručiti? Kao što je zabilježeno u Findley-evoj knjizi, židovski službenici u Izraelu rekli su izraelskoj policiji:

“Ovdje postoji određeni osjećaj da ne možete dopustiti da Židovu sude Gentili.”

Čini se da je to uvijek slučaj – čak i kada su počinjena brutalna, nepolitička ubojstva. Devetnaestogodišnji Samuel Sheinbein ubio je i raskomadao jednog od svojih razrednih kolega, Alfreda Tella, godine 1997-e. Kao i mnogi drugi, Sheinbein je otišao u Izrael. Ako bi država Maryland zahtijevala da bude izručen, Vrhovni sud židovske države to ne bi dopustio. Dopustiti da Židovu sude Gentili se protivi židovskoj religiji te uz to i židovskom pravu. Godine 1978-e, izraelski premijer Begin donio je zakon koji zabranjuje izručenje Židova, te glasi:

“Židovi nikada ne smiju biti predani Gentilima zbog kažnjavanja.”

Američkim židovskim teroristima često uspijeva izbjeći rukama pravde bježanjem u Izrael i čini se da čitava židovska kultura poštuje te teroriste pod uvjetom da su djela počinjena usmjerena protiv Gentila.

Slika 17. Visoki toranj je spomenik u Izraelu koji je napravljen u spomen masovnog ubojice dr. Goldsteina

Slika 18. Čak i židovski školarci teroriziraju arapske žene

Dvadeset-petog veljače 1994-e, duboko prožimajuća, patološka mržnja ne-Židova je jasno pokazana svijetu. Židovski fizičar rođen u NYC-u, Dr. Baruch Goldstein, otišao je u Izrael da bi širio svoju mržnju prema ne-Židovima. U džamiji, dok su članovi molili svoje jutarnje molitve, Dr. Goldstein je upucao 292 ljudi, od toga usmrтивši 67-oricu. Dok bi ne-Židovi u SAD-u mogli takav čin smatrati jadnim, mnogi izraelski Židovi odobrili su ta djela. Jedna je osoba izjavila "Mi se klanjamo našem svetom heroju, Dr. Goldsteinu. On je umro kao žrtva dok je ubijao u ime Božje." Prijatelj Dr. Goldstein-a je rekao "On je bio veliki Židov koji se usudio učiniti upravo ono što smo mi sami oduvijek željeli." Kao trajni doprinos Goldsteinu za ubijanje tako mnogo ne-Židova, u Izraelu je napravljen veliki spomenik njemu u čast i taj spomenik uživa veliko poštovanje među brojnim Židovima.

Ta mržnja ne-Židova jest dio židovske kulture. Europska televizijska ekipa je samo nekoliko dana nakon Goldsteinovog masakra zabilježila tu mržnju iz prve ruke. Prema Damascu-škim novinama *Al-Thawra* od dvadeset-drugog veljače 2002-e (broj 11721), autobus pun židovskih školaraca je svjedočio pjevanju osobito jezive pjesme:

"Taj ružni Arap... kojeg mrzim... ubit ću ga svojim golim rukama... i gristi njegovo meso svojim zubima... tada, svojim usnama, pit ću njegovu krv."

Čini se da ta mržnja nije ograničena samo na Izrael. U novije vrijeme, članovi *Jewish Defense League (JDL)* su uhićeni zbog planiranja ubojstva kongresmena Darrell Issa u Kaliforniji. Prema izdanju njujorških novina *The Willage Voice* od 19-og do 25-og prosinca, ti židovski raspirivači mržnje iz *JDL*-a su planirali pozvati Arape i, moguće, bombardirati ono što su Židovi opisali kao "prljave džamije." Nasreću, krivci su uhićeni prije nego što su pobjegli u Izrael.

Židovska mržnja širom svijeta?

Čini se da ni jedna zemlja nije imuna na ove židovske raspirivače mržnje. Zapravo, čak je i Meksiko nedavno osjetio izraelski terorizam. Web stranica meksičkog ministarstva pravosuđa (www.pgr.gob.mx, Bulletin br. 697/01) nedavno je izvijestila o ovome u dijelu članka naslovljenom (prevedeno) "PGR informacije o situaciji subjekata koji su bili zaustavljeni u Predstavničkom domu." Dva Izraelca – Salvador Guersson Smecke i Saur Ben Zvi – su uhvaćeni unutar meksičkog Kongresa s pištoljima. Ova je priča također potvrđena na meksičkoj web stranici *La Voz de Aztlan*-a (www.aztlan.net) dvanaestog listopada 2001-e u engleskom članku naslovljenom "Cionistički teroristi uhićeni unutar meksičkog kongresa." Bombe, ručne granate i žice su navodno također nađene kod izraelskih terorista. Članak je naglasio "Moguće je da je čin terorizma protiv meksičkog Kongresa bio planiran da bi "isterorizirao" Meksiko protiv islama."

Prije 911: što je Amerika znala

Mnogo se do sada govorilo o tome da je američka vlada znala o napadima na WTC te kako nije reagirala na tu informaciju. Međutim, čini se da je većina tog predznanja tek nešto više od sumnje. Magazini kao što su *Time* i *Newsweek* su napisali mnoge članke o tome, od kojih su neki bili čak prilično nepristrani. Nije mi cilj da u ovoj knjizi prepoznam što je vlada unaprijed znala. Stoga, u nastojanju da ova knjiga i dalje bude sažeta, mnogi detalji o tome što je američka vlada unaprijed znala neće ovdje biti ponovljeni. Međutim, vrijedi obratiti pažnju na kratki pregled.

Mnogo je zanimljivih stvari prikazano u vezi američke vlade i u vezi toga kako je "trebala" znati što će se dogoditi. Postoje vjerojatno mnogi razlozi zašto se to nije dogodilo. Vjerojatno je jedan od glavnih razloga bila razlika u jezicima. Očigledno, čak i da su imali mikrofone, većina *FBI*-jevih agenata ne bi imala pojma što oni govore ako bi

pretpostavljeni "teroristi" govorili međusobno na arapskom. Drugi razlog zašto *FBI* nije obratio pažnju na tu temu (a to je od životne važnosti za sve Amerikance) je sažeto u jednoj rečenici objavljenoj u *Newsweek*-u: "FBI se bavio rasnim profiliranjem." [1] Kada američka policijska agencija ne održava sigurno okruženje za američke ljude jer je više zaokupljena *pravidom* nepriličnosti (a ne stvarnom nepriličnosti), tada je zasigurno vrijeme za ponovno ispitivanje tih politika u potpunosti.

Postoji tako mnogo detalja – tako mnogo stvari – koji bi nekog mogli navesti da pomisli kako je američka vlada znala za to, da to nadilazi maštu. Dok ovo pišem, kongresna istraga je u tijeku. Nije poznato što će iz toga proizaći.

Postoji također mogućnost da su neki Židovi unutar *FBI*-a više brinuli za izraelske interese nego američke i da su zanemarili to što su znali da njihovi kolege Židovi špijuniraju. Da je *FBI* više obratio pažnju na *Mossad*, mogao je unaprijed razotkriti urotu. Vlada bi bila u mogućnosti doznati što *Mossad* gleda ili radi, time spriječivši napad; ali čini se da se vlada općenito drži "zanemari" politike kada su u pitanju Židovi špijuni ili izdajice. Ta se politika mijenja jedino u ekstremnim slučajevima, što je razlog zašto je nakon *WTC* incidenta tako mnogo osumnjičenih izraelskih špijuna deportirano.

Šef *FBI*-a neposredno prije napada na *WTC* bio je Louis Freeh. Zapravo, Freeh je otišao tek nekoliko dana prije napada kada ga je zamijenio Müller. Zasigurno, Freeh – više nego itko drugi – zaslužuje da bude kažnjen zbog nehaja ako zbog toga *FBI* nije reagirao na odgovarajući način na informaciju koju je dobio. Ako je itko u vladi bio svjestan što se sprema, to je svakako bio Freeh. Da li će vlada poduzeti odgovarajuće korake, i koje, ostaje na njoj da odluči.

Što je američki “saveznik” Izrael znao

Da li je američki takozvani “saveznik,” Izrael, unaprijed znao za napade te propustio reći SAD-u sve detalje? Da li je Izrael imao osobitog znanja o tome što će se dogoditi, a dopustio da tisuće poginu? Da li je Izrael bio *dodatak na činjenicu* time što nije unaprijed obavijestio SAD o katastrofi? Čini se da su mnogi ljudi u SAD-u počeli osjećati da je odjekujuće “da” odgovor na sva ova pitanja i, po onome što se do sada pokazalo, postoji uvjerljiv dokaz koji podupire tu tvrdnju.

Zašto bi to Izrael učinio? Ako se prisjetite, prema bivšem *Mossad*-ovom agentu Victoru Ostrovsk-om, Izrael je znao za neke terorističke planove ali je svejedno dopustio da američka pomorska baza u Beirutu bude bombardirana što je prouzročilo pogibiju 241 marinca. To je učinjeno vjerojatno zato da bi Amerika bila više zabrinuta izraelskim problemima. Kao što je napomenuto ranije, odgovor *Mossad*-ovog šefa bio je taj da Izrael “nije tu da zaštiti Amerikance.” To može biti istina, ali se čini da je Izrael tu da zaštiti Izraelce.

Ako je Izrael unaprijed znao što će se dogoditi, bilo bi logično da nije mnogo Izraelaca poginulo. Stoga, treba postaviti nekoliko pitanja: koliko je mnogo ljudi poginulo tijekom gnusnog napada na *WTC* i koliko je bilo Izraelaca? Pa, znamo da od je ukupnog broja ljudi za koji se procjenjuje da je bio u *WTC*-u tog užasnog dana (50 000), otprilike 6 posto svih ljudi (oko 3 000) poginulo, ali da li je odnos Izraelaca koji su bili u *WTC*-u i koji su poginuli istog postotka – 6 posto – od ostatka ljudi iz *WTC*-a?

Netko može reći da je to stereotip, ali Židovi su u svijetu dobro poznati po svojoj financijskoj sposobnosti i prepređenim poslovnim taktikama. Vjerojatno je to razlog zašto su uvijek Židovi šefovi Federalnih rezervi (Greenspan, Greenberg, itd.) i zašto također redovito čujemo za izvješća o najnovijim židovskim financijskim kriminalcima kao što su

Marc Rich, (koji je dobio pomilovanje od predsjednika Clintona unatoč Rich-ovim povremenim ilegalnim aktivnostima), Michael Milkin, Ivan Boesky, i slični. Stoga bi bilo logično da su velika većina radnika u WTC-u bili Židovi.

Dakle, koliko je mnogo Židova radilo u WTC-u? Izrael nije dao nikakve određene brojke u vezi ovoga i čini se da nići neće. Međutim, neposredno nakon napada, *Israel Insider* je sugerirao da je bilo mnogo Izraelaca zaposlenih u WTC-u:

“Prema medijskim izvješćima, mnogo Izraelaca radi u *hi-tech* kompanijama i trgovačkim agencijama u tornjevima.”[2]

Slika 19. Navodno je 4 000 Izraelaca bilo „u području WTC-a i Pentagona“ na 9/11

Dok je izraz “mnogi Izraelci” neodređen, mi znamo da postoje neke izraelske kompanije koje ureduju tamo. *The Jerusalem Post* je izvijestio o nečemu što je vrijedno daljnjeg razmatranja:

“Ministarstvo vanjskih poslova u Jeruzalemu je do sada dobilo imena 4 000 Izraelaca za koje se vjeruje da su za vrijeme napada bili u području WTC-a i Pentagona.”[3]

Naravno, *The Jerusalem Post* ne kaže koliko je točno Izraelaca radilo u WTC-u – samo da se “vjeruje da su bili na tom području.” Međutim, *ako ih je samo pola* od tog broja – 2 000 - radilo tamo, imalo bi smisla da ih je 120 nestalo ako to temeljimo na 6 posto svih ostalih ljudi u WTC-u koji su bili ubijeni tog strašnog dana.

Predsjednik Bush je nekako prerano govorio o tome i rekao da je mnogo Izraelaca poginulo u WTC-u. Učinio je to jer su postojale glasine da ni jedan Izraelac nije poginuo. Međutim, rekao je to prije nego li je gubitak uopće izračunat, dok su Izraelci i dalje pokušavali kontaktirati svoje rođake ali su imali poteškoća i očekivali su najgore. Predsjednik Bush je sugerirao da je 130 Izraelaca poginulo. Ako je to istina, to bi značilo da Izrael nije unaprijed upozorio svoje građane. Međutim, Bush je prerano govorio, a ono što je rekao bilo je pogrešno.

Slika 20. Predsjednik Bush s jarmulkom

Prema CNN-u, u konačnici se pokazalo da se istina prilično razlikuje od Bush-evih ranijih komentara. Zapravo,

prema CNN.com, spomenut je samo jedan Izraelac, Alona Avraham, koji je poginuo tijekom rušenja *WTC*-a. Taj jedan Izraelac nije bio u zgradi nego je bio u avionu na *UA Flight 175*. [4]

Još jedan Izraelac, Daniel Lewin, je također poginuo, ali je imao dvojno državljanstvo s SAD-om i broji se kao Amerikanac na CNN-ovoj web-stranici. To donosi zbroj od dvoje ljudi ako se on računa kao Izraelac. On je također bio u avionu a ne unutar *WTC*-a. Prema izraelskoj web-stranici i listu *Israel Insider*, "Služio je kao časnik u *IDF*-u više od četiri godine." [5]

Dakle, s obzirom da su dva Izraelca poginula u avionu, *nije bilo Izraelaca koji su poginuli u WTC-u tog dana*. Niti jedan jedini Izraelac. Neki bi mogli pomisliti da je to nekakvo čudo – ali ne i ako je Izrael unaprijed znao za napade.

Zastanimo na minutu i razmislimo o dvoje znanih Izraelaca koji su bili u avionu i koji su poginuli. Ako je Izrael unaprijed upozorio sve svoje građane u *WTC*-u, zašto također nije upozorio svoje građane koji su tada planirali putovati? Postoje dva logična odgovora na to pitanje.

Ako su Izraelci nadgledali Arape i znali njihove planove, mogli su znati što se planira ali nisu mogli znati te planove u detalje. Dakle, dok su Izraelci mogli biti unaprijed upozoreni što će se dogoditi u *WTC*-u, nisu mogli znati točno koji će letovi biti u pitanju. Nadalje, ako su Arapi kupili te karte u zadnji čas, Izraelci nisu mogli pročešljati zračne luke i tražiti svoje kolege Izraelce. Doista, ako je izraelska vlada željela unaprijed upozoriti svoje kolege Izraelce, očito ne bi preko aerodromskog interfona objavili da ni jedan Izraelac ne odlazi u avione jer arapski teroristi planiraju uništiti *WTC* avionima.

Također je moguće da su dvojica Izraelaca na avionima bili članovi *Mossad*-a i htjeli su da se to dogodi.

Vjerojatno su bili tamo zato da osiguraju uspješnost operacije. Nakon svega, Lewin, kao što je zabilježeno naprijed, je bio činovnik u *IDF*-u. Ta mogućnost će kasnije biti detaljnije razmotrena.

Do sada se nekoliko stvari pokazalo nezgodnima. Ni jedan Izraelac nije poginuo u *WTC*-u, a poznato je da su samo dvoje Izraelaca poginula u avionima. Te čudne pojave su dovoljne da čovjek postane sumnjičav, ali potrebno je još dokaza koji bi pokazali izraelsko predznanje i moguće sudjelovanje. Takav dokaz je dostupan.

U barem jednom poznatom incidentu, brzom porukom je poslano upozorenje Izraelcima koji su radili u *WTC*-u. To je zabilježio izraelski list *Ha'aretz*. [6] Prema *Newsbytes* (WashingtonPost.com), to je upozorenje poslano dva sata prije *WTC* katastrofe nekim Izraelcima koji su radili u *WTC*-u. *Newsbytes* navodi:

“Službenici u firmi brzih poruka *Odigo* su danas potvrdili da su dva zaposlenika tekstualnim porukama primila upozorenje zbog napada na *WTC* dva sata prije nego su teroristi zabilježili avione u njujorške znamenitosti.” [7]

Servis brzih poruka koji je korišten, *Odigo*, jest kompanija s američkim sjedištem s podružnicama u Izraelu koja ima jedinstveni servis, *People Finder*, u kojem korisnici mogu “potražiti i kontaktirati druge ovisno o određenim interesima ili demografiji.” U ovom određenom slučaju, čini se da su se “interesi” sastojali u tome što su oni bili Izraelci. Unatoč ranijem upozorenju danom Izraelcima, navodno to upozorenje do “terorističkog napada na New York” nije dijeljeno s policijom. [8]

U svakom slučaju, Izraelci nađeni u *WTC*-u su primili upozorenje *Odigo* brzim porukama dva sata prije katastrofe, ali što je s ostalim Izraelcima? To nije bila operacija isplanirana preko noći. Godine planiranja su tu utrošene.

Samo učenje letenja oduzelo je prilično vremena. Čini se da je većini Izraelaca, osobito onima koji su bili dio velikih kompanija, bilo dodijeljeno više vremena da reagiraju.

The Zim Israel Navigation Company imala je mnogo radnika u WTC-u. Zapravo, posjedovala je 10 000 kvadratnih stopa (3km² op. prev.) prostora u WTC-u. Teško je reći sa sigurnošću, ali ta je kompanija možda zauzela i čitav kat, ako ne i više. U travnju, *Zim* je objavio da se planira seliti. To je bilo neposredno nakon što su teroristi započeli trenirati letenje. Čini se da je *Mossad* ovo nadgledao te se *Zim* kasnije te iste godine, jedan ili dva tjedna prije WTC katastrofe, povukao. Dan Nadler, *Zim*-ov glasnogovornik, rekao je: “Kada smo gledali slike, osjećali smo se tako sretno.” [9] Da li je to bila sreća – ili nešto više?

ClearForest je još jedno poduzeće u izraelskom vlasništvu. Uglavnom kao i kod *Zim*-a, čini se da su se njegovi zaposlenici izvukli neozlijeđeni iz WTC-a; međutim, za razliku od *Zim*-a, *ClearForest* se nije selio. Direktor ljudskih resursa *ClearForest*-a Sigal Srur tvrdio je da su “četiri ili pet” zaposlenika te izraelske kompanije bili unutar WTC-a kada su avioni udarili. [10] Sigal Srur je objavio:

“Izašli su van zadnju minutu, a dvojica koji su bili lakše ozlijeđeni ogrebotinama su već bili pušteni iz bolnice.” [11]

Po tome ispada da su neki Izraelci bili tamo kada su avioni udarili, ali su jednostavno *izbjegli* sudbinu tisuća drugih i izvukli se s “ogrebotinama.” Međutim, čini se da to *nije slučaj*. Zapravo, postoji dokaz koji proturječi tim “ogrebotinama” koje su Izraelci navodno zadobili u WTC-u, jer dan nakon napada, prema židovskom listu *Israel Insider*, niti jedan Židov nije bio primljen u bolnicu:

“Ni jedan Izraelac nije bio smješten u niti jednoj bolnici New York-a zbog ozljeda od bombardiranja.” [12]

Prema tome, “sreća” se sastoji u tome što nitko od zaposlenika *ClearForesta* nije trebao hospitalizaciju, niti ijedan drugi Izraelac tijekom dana napada. Daljnja “sreća” je bila u tome što se *Zim* “upravo” iselio otprilike tjedan dana prije terorističkog napada. A ako to nije bilo dovoljno “sreće,” glasnogovornik *ClearForesta*-a spomenuo je još nešto:

“Srećom, za razliku od mnogih američkih kompanija koje su bile u potpunosti izbrisane, naš R&D [istraživanje i razvoj] je ovdje, prema tome sva naša tehnologija je ovdje.” [13]

Prema do sada izloženom, nema sumnje da su svi Izraelci unutar *WTC*-a bili unaprijed obaviješteni zbog planiranog napada. *Niti jedan* Izraelac nije poginuo unutar *WTC*-a te *niti jedan* Izraelac nije uopće završio u bolnici. Kao što možete pretpostaviti, čini se da je prilično jasno da je sama izraelska vlada znala što se sprema.

Vjerojatno kako bi se zaštitili, Izraelci su unaprijed upozorili Ameriku. Međutim, to je upozorenje bilo toliko nejasno da nije bilo od apsolutno nikakve koristi američkoj vladi. *Jerusalem Post* opisuje upozorenje koje je dano:

“List tvrdi kako su izraelski službenici osobito upozorili svoje pandane u Washingtonu da se spremaju masovni teroristički napadi na jasno vidljive mete na američkom kopnu.” Nisu ponudili detaljne informacije o metama, ali su to povezali s afganistanskim teroristom Osamom bin Ladenom, i rekli su Amerikancima da postoje “jaki razlozi” za posumnjati kako je Irak umiješan. [14]

Dakle, Izrael je rekao američkoj vladi da se sprema napad na “jasno vidljive mete”. Nogometni stadioni? *Empire State Building*? Kip Slobode? *Sears* toranj? Popis se nastavlja i nastavlja. I kako skoro je “uskoro”? Danas? Sutra? Idući tjedan? Za osam dana? Sljedeći mjesec? Očito, ovo malo informacija nije dano Americi kako bi se spasilo njene

stanovnike, već naprotiv, kako bi se pomoglo Izraelu ako ljudi shvate što se dogodilo – i to se događa sada, zahvaljujući ovoj knjizi.

Od napada na WTC najviše je koristi imao Izrael. To je stvorilo razumijevanje za izraelske probleme u očima nekih Amerikanaca koji se ne bi pomučili da saznaju istinu o tome. Katastrofa WTC-a je bila dobra za Izrael jer je generirala osjećaj suosjećanja prema Izraelcima koji su trpjeli zbog bombaša samoubojica. Čini se da je taj podatak bio poznat čak i bivšem izraelskom premijeru Benjaminu Netanyahu. U intervjuu *New York Times*-a, Netanyahu je izjavio:

“Nakon što su ga večeras pitali što je napad značio za odnose između SAD-a i Izraela, Benjamin Netanyahu, bivši premijer, odgovorio je: 'Mnogo dobroga.' Zatim je dodao: 'Pa, ne mnogo dobroga, ali će proizvesti neposrednu simpatiju.'“ [15]

Netanyahu je bio u pravu u jednome: nije “jako dobro” što je tisuće Amerikanaca ubijeno izraelovim sudjelovanjem, *a pogotovo neće biti dobro za Izrael kada to američki ljudi saznaju.*

Dan kada je smrt posjetila Ameriku

Jedanaesti rujna 2001-e će biti zauvijek zapamćen u povijesti kao jedna od najgorih katastrofa koje su se ikada zbile na američkom tlu. Amerika nije bila spremna na takvo što a uostalom, kako je i mogla biti? Osim nekih povremenih okršaja u inozemstvu, nije bilo pravog rata.

Tog užasnog dana, došao sam u *Goodyear* popraviti auto i kao i mnogi drugi Amerikanci, tamo sam na televiziji vidio WTC tornjeve u plamenu. Kada sam kasnije, također uživo na televiziji vidio kako se zgrade urušavaju, znao sam da je tisuće nedužnih ljudi – iz raznih zemalja diljem svijeta – umrlo okrutnom smrću.

Kada sam to prvi puta vidio, automatski sam se zapitao dva pitanja: (1) Tko je to učinio, i (2) Zašto? U to vrijeme, nije bilo odgovora na ta pitanja.

Kasnije tog dana, predsjednik Bush je uzeo riječ. Rekao je da su to teroristi učinili jer su mrzili američku slobodu ili tako nekako. U tom smislu, bio je djelomično u pravu: tko god da je to učinio je istinski mrzio Ameriku. Međutim, jednostavna spoznaja da je Amerika omražena ne odgovara na izuzetno važno pitanje zašto je omražena. Na ovo pitanje se mora odgovoriti ako želimo ubuduće spriječiti daljnje napade na našu zemlju.

Zašto Ameriku mrze posvuda u svijetu?

Razlog zašto Ameriku mrze u svijetu je umnogome zbog njenog savezništva s Izraelom. Već smo pokazali kako je Izrael u prošlosti počinio mnoga izdajnička djela protiv Amerike i mnogi su američki stanovnici poginuli kao rezultat izraelovih aktivnosti. Imajte na umu da bi Izrael trebao biti američki takozvani "saveznik." Međutim, ako Izrael to čini svome savezniku, možete samo zamisliti što čini svojim neprijateljima!

Slika 21. Predočite si život Palestinaca

Isuviše često na Bliskom Istoku, osobito u Palestini, stanovnici vide kako Izraelci pustoše zemlju. Često uništavaju zgrade. Pucaju u nedužne muškarce, žene i djecu. To se događa već više od pola stoljeća, i ne nazire se kraj.

Slika 22. Izraelci su 11. 11. 2001 bombardirali 120 domova. Mnogi Palestinci su poginuli. Tijekom zadnje dvije godine, Izraelci su ubili preko 1700 Palestinaca je i 40 000 ozlijedili. Ako usporedimo stanovništvo Palestine s američkim, i uzmemo da je jednaki postotak ubijenih, to bi bilo približno 170 000 ubojstava; a 40 000 ozlijeđenih bi bilo 4 milijuna.

Kada su te izraelske bombe pale na palestinsko tlo, uništavajući živote i domove, pronađen je zanimljiv komadić. Tipično, ukrašavale su ga ove riječi: "Proizvedeno u SAD-u." Zapravo, mnogo ljudi na Bliskom Istoku osjećaju da su napadi "proizvedeni u SAD-u," baš kao što su i bombe bile. Čitav svijet mrzi Ameriku zbog njezine podrške Izraelu.

Osama bin Laden, Amerika i Izraelci

Arapski bijes se neprestano pojačava tim ničim izazvanim napadima prema Palestincima. To je bila pokretačka snaga Osame bin Ladena (i vjerojatno je i dalje, ako je još živ). On mrzi Ameriku zbog njene podrške Izraelu koja je rezultirala time da mnoga djeca nepotrebno pate.

Zapravo, to je zabilježeno u intervjuu s Peterom Arnett-om na CNN-u godine 1997-e. bin Laden je posebno istaknuo:

Slika 23. Iračka djeca koju je ozlijedila američka bomba. Za više o užasnim problemima koji su tamo nastajali, molim pogledati ovu fusnotu [16].

“[Američka vlada] je počinila djela koja su izrazito nepravedna, odvratna i kriminalna bilo da su učinjena direktno ili preko svoje podrške izraelske okupacije... I mi smo uvjereni da je Amerika izravno odgovorna za one koji su ubijeni u Palestini, Libanonu i Iraku. Spominjanje SAD-a nas prije svega podsjeća na tu nedužnu djecu koja su bila raskomadana, njihove glave i ruke odrezane u nedavnoj eksploziji koja se dogodila u Qani (u Libanonu). ...

“Reakcija se mogla odvijati kao rezultat toga što je američka vlada udarala muslimanske civile i ubila više od 600 muslimanske djece u Iraku sprječavajući ih da dođu do hrane i lijekova.

“Ako se osvrnemo na ponašanje SAD-a, vidjet ćemo da one osuđuju ponašanje bijedne palestinske djece čija je zemlja bila okupirana: ako oni bacaju kamenje zbog izraelske okupacije, nazivaju ih teroristima a kada su izraelski piloti bombardirali zgradu UN-a u Qani, Libanonu, [koja] je bila puna djece i žena, SAD su osujetile svaki pokušaj osuđivanja Izraela.

Slika 24. Židovi poziraju za fotografiranje s mrtvim Palestincem kao „trofejem“ kojeg su ubili pod svojim nogama

“Spominjanje Clintonovog imena ili onog američke vlade izaziva gađenje i odvratnost. To je zato što ime američke vlade i imena Clintona i Busha izravno dozivaju u naš um sliku djece odsječenih glava koja nisu napunila niti godinu dana. Ono doziva sliku djece odsječenih glava koja su umrla u Iraku, sliku naoružanih ruku Izraelaca s kojima uništavaju našu djecu.”

Slika 25. Palestinac drži svoje beživotno dijete, koje je ubila izraelska bomba

Da li Židovi upravljaju američkom vladom?

Čini se da se židovski političari u Izraelu hvale i smiju zbog svoje kontrole nad SAD-om pomoću finansijskih sredstava. Ovo će kasnije biti detaljnije objašnjeno. Arapi tome pridaju veliku pažnju dok američka javnost uglavnom ne posjeduje to saznanje. To hvaljenje židovske kontrole nad Amerikom dotiče najviše razine židovske vlade u Izraelu. Trećeg listopada 2001.-e, tijekom rasprave između premijera Ariela Sharona i ministra vanjskih poslova Shimona Peresa, Peres je rekao da izraelska politika kontinuiranog nasilja može "okrenuti SAD protiv nas." Sharon je na to odgovorio:

Slika 26. Izraelski premijer Ariel Sharon tvrdi „židovski ljudi kontroliraju Ameriku“

“Svaki put kada mi nešto učinimo, kažete mi kako će Amerikanci učiniti to i to. Želim vam nešto vrlo jasno reći: Ne brinite se zbog američkog pritiska na Izrael; mi, Židovi, kontroliramo Ameriku. I Amerikanci to znaju.”[17]

Slika 27. Židovi Busha doživljavaju kao lutku

Ovo je jasno zabilježeno u članku *IAP News*-a koji se pojavio na web-stranici *Washington Report on Middle East Affairs*.

Doista, čini se da Židovi diljem svijeta osjećaju da su Gentili više-manje igračke koje treba kontrolirati kao lutke na koncu. Čak i u tako dalekom mjestu kao što je Australija, Židovi u svojim novinama opisuju predsjednika Busha kao lutku na koncu. Ova slika predsjednika George-a W. Busha pojavila se u *Australian Jewish News* petnaestog veljače 2002-e i otkriva čime ga Židovi doista smatraju: lutkom. Neki bi mogli dobiti upravo takav dojam, nakon što pročitaju što se dogodilo tijekom 9-11 napada.

Moving Systems Incorporated - naziv sve govori

“Dokaz koji povezuje te Izraelce s 9/11 je povjerljiv. Ne mogu vam ništa reći o prikupljenim dokazima. To su tajni podaci.”

--američki službenik citiran u izvještaju *Carl Cameron's Fox News*

Nakon užasnog napada na WTC koji je prouzročio da tisuće nedužnih ljudi budu živi spaljeni ili smrvljeni pod tisućama tona ruševina, policija diljem zemlje započela je s izuzetno proaktivnim pristupom prema onome što se događalo u vezi s time. Policija *FBI*-a ili *CIA*-e više nije mogla ignorirati ili zanemarivati mnoge od sumnjivih aktivnosti koje su se događale. Uistinu, terorizam treba biti razotkriven, ali ono što se počelo razotkrivati bilo je umnogome drukčije od onog što ste mogli očekivati.

Samo osam sati nakon bombardiranja, policija je tražila bijeli kombi kojeg su navodno vozili neki ljudi koji su opisani kao da potječu s Bliskog Istoka. Očigledno, prema *The New York Post*, svjedoci su “vidjeli 'klicanje' i 'skakanje gore-dolje' u *Liberty State Park*-u nakon napada.”[18] Policija je tada dobila upozorenje:

“Vozilo je moguće povezano s njujorškim terorističkim napadom. Bijeli kombi, Chevrolet 2000 s New Jersey registracijom sa znakom '*Urban Moving Systems*' na stražnjoj strani viđen u *Liberty State Park*-u, Jersey City, NJ, u vrijeme prvog udara aviona u WTC.

“Trojica ljudi s kombijem su viđena kako slave nakon prvog udara i posljedične eksplozije. *FBI Newark Field Office* zahtijeva da se, ako je kombi lociran, njega i ljude zadrži zbog otisaka. [19]

Ubrzo nakon, osumnjičenici su uhićeni. Radili su za kompaniju poznatu kao *Moving Systems Incorporated*.

Nakon daljnje istrage, otkriveno je da je kombi imao plan grada na kojem je bila istaknuta lokacija WTC-a. Iz jednog izvora doznajemo: "Izgledalo je kao da su znali što će se dogoditi dok su bili u *Liberty State Park-u*." Zaposlenici su opisani kao "izraelski turisti." [20]

Zasigurno je nejasno zašto bi se takvi "turisti" "veselili" tako strašnoj katastrofi dok je sve oko njih bilo u stanju tuge i šoka. Naprotiv, koliko god to bilo teško probavljivo za Amerikance, ti su Izraelci snimali fotografije samih sebe nasmiješenih na krovu, s obližnjim WTC-om u pozadini, dok su tisuće nedužnih ljudi bili smrvljeni ili živi spaljeni. [21]

Kasnije, policijski istražitelji ispitivali su postrojenja *Moving Systems Incorporated*. Jedna stvar koja je istražiteljima budila sumnju bilo je to što se s krova jasno mogao vidjeti WTC, a do kojeg je bilo lako doći.²² Međutim, pokazalo se da je to tek mali dio slagalice. Izraelska majka, čiji je sin smatrao da je WTC katastrofa zabavna i koja je bila ispitivana, izrazila je FBI-u sumnju:

"Zato što je imao državljanstvo europske zemlje kao i izraelsko mislili su da je radio za *Mossad* [izraelska špijunska agencija]." [23]

Otprilike mjesec dana nakon toga, *The Mercury*, izvor vijesti iz Pottsdama (Pennsylvania), izvijestio je o nekim jednako čudnim stvarima što je uvelike pomoglo slaganju slike. Policija je upozorena pozivom da neki ljudi ilegalno istovaruju namještaj. Isprva, policija je bila uvjerena da se radi o uobičajenom pozivu. Međutim, kada je policija došla, otkrila je da tvrtka za razmještaj (sa svojim imenom otisnutim postrance na kombiju - "*Moving Systems Incorporated*," da budemo precizni) istovaruje taj namještaj. To se policiji zasigurno učinilo prilično čudnim: kompanija koja bi trebala raznositi namještaj nekome ga je bacala. Policija je prišla navodnim raznosačima ali oni su brzo napustili mjesto. [24]

Srećom, policija je uspjela uhvatiti te “raznosače.” Ono što je su pronašli bilo je vrlo zanimljivo: čovjek je imao detaljnu snimku Sears tornja iz Chicaga. Ta je snimka imala zumirane fotografije raznih dijelova zgrade. Da li su planirali nešto tamo? Otkrilo se da su svi osumnjičenici Izraelci, uključujući jednu ženu (netipični zaposlenik tvrtke za istovar). Žena je imala njemačku putovnicu pod jednim imenom, i recept za lijekove pod drugim, što logično navodi na pomisao da je radila pod različitim identitetima. [25]

Policija je započela ispitivati raznosače koji su ponudili čudne i kontradiktorne priče vjerojatno kao rezultat toga što su bili otkriveni i nervozni. Raznosači su rekli da dolaze iz New Yorka i da odlaze u New York. Razlog zašto su bili u Plymouthu (Pennsylvania), rekli su, bio je taj što su trebali pokupiti neki namještaj. Sigurno da tvrtke za razmještaj često raznose namještaj za ljude van države (iako ga vjerojatno ne bacaju često). Međutim, kada ih se priupitalo za telefonski broj osobe kojoj su trebali nositi namještaj, nisu ga dali. Očigledno, tvrtka za razmještaj ne bi ponudila da raznosi nečiji namještaj van države bez telefonskog broja, a kamoli bez imena. Daljnjim istraživanjem, policija je otkrila da je dnevnik iz kombija bio također lažan. Neki od takozvanih raznosača su zatim premješteni u saveznu oblast. [26] Čini se vjerojatnim da je osoblje nedavno došlo iz Chicaga i da su proučavali Sears toranj.

I druge stvari vezane za izraelsku umiješanost u kompaniji su se počele otkrivati. Čini se da je vlasnik kompanije prestao s radom i pobjegao u Izrael. Svi osumnjičenici u pritvoru su bili dvaput testirani detektorom laži, osim jednog koji je bio sedam puta testiran. Neki zaposlenici - koji su se predstavljali kao “studenti umjetnosti” - su čak nedavno s izraelskom vojskom trenirali “presretanje signala i borbenu tehniku [demoliranje].” [27]

Zastanimo sada na trenutak i pogledajmo ime kompanije. To je kompanija čiji su zaposlenici skakali gore -

dolje od radosti i fotografirali se ispred WTC-a dok je gorio a pronađeno je da i ostali imaju snimku koja je mogla biti dio većeg plana u vezi Sears tornja. Kao što možda znate, mnogi se Židovi vole igrati riječima. To je jasno vidljivo u njihovim tzv “mističnim” djelima, kao što je Kabala, gdje riječi odgovaraju brojevima, koji na kraju znače druge riječi. Da li je to slučaj s imenom kompanije; da li ono također ima tajno značenje?

Moving Systems Incorporated
MOving **SystemS** incorpor**Ated**
MOSSAD

Da li je ta ideja *Mossad*-ovog imena sadržanog u imenu kompanije nategnuta? Moguće. Bilo kako bilo, *FBI* je navodno otkrio da su zaposlenici *Moving Systems Incorporated* uistinu radili za *Mossad*. Spletom okolnosti, *FBI* je čak pokrenuo stranu protuobavještajnu istragu. Međutim, *FBI*-ev glasnogovornik Jim Margolin je izjavio, “Ako pronađemo dokaz nedozvoljenih obavještajnih aktivnosti, to će biti povjerljiv materijal.”[28] Međutim, pro-cionistički list *Forward* citira bivšeg američkog službenika koji je osobno sudjelovao u istrazi. Rekao je prilično iskreno:

“Procjenjuje se da je *Urban Moving Systems* bio paravan za *Mossad* i djelatnike koje je zaposlio.” [29]

FBI je - zbog “poticanja od strane židovskih i izraelskih službenika” (i, najvjerojatnije, njihovog *Amen Corner*-a u SAD-u) - konačno dopustio tim agentima da pobjegnu u Izrael. [30] Navodno je *FBI* vjerovao da ti Izraelci nisu sami uistinu bili uključeni u WTC katastrofu nego da su samo nadzirali Arape. Očigledno, prema Chip Berlet-u, opisanom kao “vodeći ekspert u američkim obavještajnim operacijama” (i koji je zaposlen kao stariji analitičar u *Political Research Associates* iz Bostona), postoji protokol među špijunima koji su iz “savezničkih” zemalja. Berlet je izjavio da postoji “zakulisni dogovor” između savezničkih zemalja u tome da ako je špijun uhićen, treba ga pustiti ako se dokaže da nije

počinjeno previše štete i uobičajeno objašnjenje dano jest povreda vize. [31] Ako je to bio razlog zašto je tim Izraelcima bilo dozvoljeno da odu, ispada da je vladino shvaćanje "učinjene štete" i ono njezinih državljana potpuno različito. Koliko je mnogo života moglo biti spašeno da je Amerika bila upoznata s onime što se spremalo? Da li su ti *Mossad*-ovi službenici znali?

Dok Izraelci i dalje tvrde da nisu znali ništa unaprijed o napadima, njihove tvrdnje su nelogične i neshvatljive. To je najbolje otkriveno lapsusom jednog izraelskog službenika u slavljeničkom raspoloženju pred novinarima. On je pokušao objasniti zašto su drugi (ne on, naravno) u vrijeme WTC katastrofe snimali fotografije i smijali se dok je zgrada gorjela, a ljudi su se otimali da spase svoje živote. Razlog njihovoj radosti, prema izraelskom službeniku, bio je jednostavno ovo:

"Ti dečki su mislili nešto u stilu: 'Sada Amerika zna kroz što mi prolazimo.'" [32]

Slika 28. Njima je ovo bilo zabavno

Kada je došlo do WTC katastrofe, nitko osim počinitelja, naravno, nije točno znao tko ili što ju je izazvalo. Dakle, izraelski službenici nisu ispočetka mogli biti presretni bez da znaju tko je skrivio napad (da li su to bili Arapi ili vjerojatno

sam *Mossad*, kao što ćemo pogledati ukratko). Ako su oni bili jednostavno poremećeni pojedinci koji su uživali u totalnom uništavanju, što i dalje ne bi bilo razumljivo s gledišta normalne osobe, bilo bi lakše za povjerovati da nisu ništa unaprijed znali. Ideja da nisu imali predznanja bila bi vjerodostojnija da su rekli kako mrze Amerikance i da uživaju gledati katastrofu. To bi barem objasnilo radost ako im je već urota bila nepoznata.

Kako početno udaranje aviona u zgradu samo po sebi može biti razlog za pomisliti: "Sada, Amerika zna kroz što mi [Izraelci] prolazimo," bez posjedovanja predznanja o tome tko je to prouzročio? To je jednostavno mogao biti avion koji je skrenuo s rute zbog problema s motorom. Doista, nitko ni na tren nije povjerovao da su prvi udar aviona izveli arapski teroristi, i u to vrijeme nije postojao razlog za osumnjičiti nijednu određenu grupu. Javnosti još nisu bile dane informacije o tome tko je prouzročio tragediju ili tko je uopće bio osumnjičen za djelo. Sve što su ti Izraelci mogli znati - ako su bili u neznanju kao što su tvrdili - jest to da su i sami Izraelci mogli letjeti avionima. K tome, od početka, ti izraelski špijuni su viđeni kako čitav događaj promatraju otvoreno, uživajući u masakru kao da je bio unaprijed smišljena mala predstava prikazana za njih - kao da su znali složene makinacije događaja i smatrali čitavu stvar totalno zabavnom - kao da je to bio dobro smišljen te uspješno sproveden plan koji ih je usrećio.

Kasnije, ostale sumnjive priče su se nastavile slagati u cjelinu. *The Times* (britanski) je izvijestio o još jednom čudnom incidentu. Presretna su šestorica ljudi, vozeći se u dva odvojena bijela automobila. Svi su imali izraelske putovnice. Neobično je što su također imali džepne nožice, i što je još čudnije, prema *The Times*-u, imali su "detaljne planove i fotografije nuklearne elektrane smještene u Floridi." Nadalje, "ljudi su također nosili planove 800 milja (1 300 km op. prev.) dugačkog trans-aljaškog cjevovoda, koji isporučuje 17 posto američke nafte," izvještava *The Times*. S obzirom da je policija

smatrala kako su papiri tih ljudi u redu, otpušteni su, što je navodno “razjarilo” mjesne agente *FBI*-a (što je razumljivo). [33] Unatoč grešci mjesne policije u ovom slučaju, federalna uprava je uzela tu mogućnost prilično ozbiljno, i za 10 dana, nisu bili dozvoljeni letovi bliži unutar 10 milja (17 km op. prev.) od nuklearnog postrojenja. Kao dodatak, nacionalni gardisti su bili raspoređeni na floridske nuklearne reaktore. [34]

Lov na špijune počinje

Nakon nekog vremena, uhićeni su deseci Izraelaca. Neki su ispitivani i kasnije otpušteni. Za mnoge se vjeruje da su bili špijuni dok su glumili studente umjetnosti ili se pravili da imaju skromne karijere. Dvanaestog prosinca 2001-e, Carl Cameron izvijestio je na *Fox News* o tome što se dogodilo:

“Nakon jedanaestog rujna, više od 60 Izraelaca bilo je uhićeno ili pritvoreno bilo pod novim *PATRIOT* anti-terorističkim zakonima ili zbog imigracijskih povreda. Prema istražiteljima, među pritvorenima bilo je mnoštvo aktivnih izraelskih vojnika, od kojih su neki pali na poligrafu kada ih se pitalo za navodne nadgledačke aktivnosti protiv i u *SAD*-u.”

Dakle, zašto nismo čuli više o ovome? Cameron je to otkrio na *Fox News* trinaestog prosinca:

“Istražitelji iz *DEA*, *INS* i *FBI*-a su svi rekli *Fox News*-u da je progoniti Izraelce zbog špijuniranja, ili čak samo sugerirati da oni to čine... jednako poslovnom samoubojstvu.”

Nekoliko mjeseci kasnije, *Intelligence Online* iz Francuske izvještava kako je 120 Izraelaca deportirano ili držano pritvoreno zbog istrage. To je otkriveno na izvješću od 60 stranica osnovanom na brojnim izvještajima s terena od strane *Drug Enforcement Agency* i drugih policijskih organizacija. Izvješće govori o mnogim tim izraelskim pozadinama: “specijalne snage,” “obavještajni službenik,” “specijalist za borbenu tehniku demoliranja/eksplozija,”

“tjelesni čuvar glave izraelske vojske,” i “operator za elektroničko presretanje.” [35]

Na koji god da se način pogleda na to, izraelska špijunska mreža u SAD-u je sa svim svojim pipcima ogromna i prodire do najbolje čuvanih tajni američkog ministarstva obrane.

Urota počinje

Jedan od neobičnijih aspekata *WTC* katastrofe jest širenje mnogih netočnosti. Te netočnosti se mnogo tiču pozadine same katastrofe. Vjerojatno su “netočnosti” preblag izraz, bolje bi bilo reći da su “ogromne pogreške” - ako ne iskrene laži i propaganda - iznesene javnosti kao činjenica.

Djelomičan razlog za to može biti to što vlada želi što prije moguće riješiti i podijeliti informaciju o tome tko je prouzročio *WTC* katastrofu. Istina je da su mnogi građani bili osjetno uznemireni tim mučenjem i mnogi milijuni su od političara zahtijevali da odgovore na pitanje tko je to učinio. Takva je atmosfera, međutim, odlična podloga za pogreške. Kao rezultat vladine slabe početne istrage, što će biti ukratko detaljnije prikazano, nastale su razne vrste teorija zavjere.

Avioni na daljinsko upravljanje?

Jedna se teorija zavjere čini osobito bizarnom. Neki su nedavno sugerirali da uopće nisu postojali bombaši samoubojice. Pisac Carole Valentine iz *Public Action* je izjavio:

“Nisu postojali piloti 'samoubojice' u tim avionima od jedanaestog rujna. Avionima je upravljala napredna robotika i tehnologija na daljinsko upravljanje, a ne otmičari.” [36]

Navedeni članak želi sugerirati kako postoje avioni na daljinsko upravljanje. I, doista, postoje takvi strojevi. Međutim, nije točno da je ijedan od spornih četiri aviona za komercijalnu upotrebu bio dizajniran za daljinsko upravljanje. Da su svi američki avioni dizajnirani za daljinsko upravljanje, bilo bi ih relativno jednostavno uništiti daljinskim upravljanjem, osobito kada su u inozemstvu blizu neprijateljskih područja, što je razlog zašto nisu napravljeni takvima. Takva tehnologija postoji - većinom zbog eksperimentalnih i vojnih planova (što je prouzročilo da se sruši nekoliko špijunskih aviona bez posade); ali, opet, ta tehnologija se ne koristi za komercijalne letove. Nadalje, čak i da su ti avioni bili daljinski upravljani - a ne postoji dokaz koji bi sugerirao da jesu bili - upitno je da su mogli biti upravljani na daljinu na takav način da kruže 270 stupnjeva i udare u *WTC* tako jakim brzinom. Ovo napominjem uglavnom da prikažem neke glasine koje kruže uokolo.

Tlo, vjetar i vatra

Još jedan pisac iz *Public Action*, J. McMichael, napominje kako vatra nastala izgaranjem goriva nije mogla stvoriti dovoljno topline da otopi čelične grede, i ova tvrdnja zahtjeva da ju se pažljivije razmotri. On napominje da je talište samih čeličnih greda 2 800 stupnjeva Fahrenheita (1 538 stupnjeva Celzijusa). Čelične grede u sredini strukture bile su obložene betonom, čineći talište još i višim. Nadalje, čelični pod je bio također obložen betonom. [37] Citirajući znanstvenike, tvrdi da toplota proizvedena avionskim gorivom ne bi mogla doseći intenzivnu razinu potrebnu da otopi čelične grede.

Imajte na umu da *WTC* nije bio građen kao kuća; bio je izrađen na način da ako dođe do požara, nebitno kakve jačine, ostatak zgrade ne bude uništen. Također je bio izrađen da izdrži nevjerojatan pritisak. Zamišljen da zgrada takve veličine doživi nevjerojatnu silinu od jakog vjetrova koji udara na čitavu strukturu. Bio je dizajniran za najgore.

Zapravo, jedna od zgrada je pokazala svoju izdržljivost još 1993-e godine kada je izdržala veliku eksploziju unutar WTC-a koju su prouzročili drugi muslimanski ekstremisti. Bombardiranje nije uzrokovalo veća strukturalna oštećenja. McMichael-ov izvještaj o utjecaju vatre na WTC jest svakako nešto što zaslužuje pomnije proučavanje.

Teorija o imploziji

Postoji još nešto od osobite važnosti što je zabilježeno u McMichael-ovom izvještaju. On citira istaknutog inženjera, Van Romera, koji je odmah sugerirao da se činilo kako su zgrade implodirale. Prema tom drugom članku koji se pojavio u *Albuquerque Journal*, Romero je služio kao direktor *Energetic Materials Research and Testing Center* u *New Mexico Tech*. Taj centar proučava, napominje *Albuquerque Journal*, “eksplozivne materijale i učinke eksplozija na zgrade, zrakoplove i druge strukture.” Romero je komentirao činjenicu da je rušenje zgrada izgledalo “premetodično.”[38] Istaknuo je:

Slika 29. Je li ovo implozija?

“Moje mišljenje jest, s obzirom na videozapis, da nakon što su avioni udarili o *WTC*, neka su eksplozivna sredstva unutar zgrada prouzročila da se tornjevi sruše... Teško da bi nešto s aviona moglo izazvati nešto takvo...” [39]

Neposredno nakon davanja izjave, bio je “bombardiram mail-ovima” i, prilično vjerojatno, telefonskim pozivima novinara. Razumljivo, mnogi ljudi su željeli znati nešto o tome. “Vrlo sam zabrinut zbog toga,” rekao je, referirajući se na paljbu kontroverzi pokrenutih zbog njegovih primjedbi. Malo više od tjedna nakon njegove prve izjave, rekao je: “zasigurno” je vatra prouzročila da zgrada “padne” ali također je ponovio da je, “konačno rušenje svake zgrade bilo potaknuto naglim pulsirajućim pritiskom” koji se dogodio kao rezultat nekog “izvora sagorijevanja unutar zgrade.” Kao zaključak, dok je s jedne strane odustao od svoje prvotne izjave, čini se da je zadržao svoje uvjerenje kako je konačno rušenje zgrada prouzročeno dodatnim razlogom. Pokušavajući umanjiti kontradiktornost, rekao je: “Ne pokušavam reći da se nešto dogodilo niti da se nije dogodilo.” [40]

Očito, iz dobrih razloga, Romero se nije želio izložiti i postati središte velike debate, ali zastanimo na minutu i promislimo o onome što je rekao. Ako ste vidjeli snimke, vjerojatno ćete se složiti da svakako izgleda kao da su zgrade mogle pretrpjeti imploziju. Da li je izraelski *Mossad* tamo mogao postaviti bombe kako bi osigurao uništenje WTC-a te da time proizvede veliku količinu anti-arapskog raspoloženja? Jednu su bombu 1993-e godine u WTC-u postavili neki arapski ekstremisti ali njena eksplozija nije prouzročila značajnije strukturalno oštećenje. Što ako su ljudi koji se razumiju u eksplozive postavili bombe na ključna područja u WTC-u da bi, za razliku od onog što se dogodilo 1993-e godine i onog što se dogodilo s *Liberty* 1967-e godine, osigurali da ovaj “brod” (dva tornja) zaista potone? Čini se vjerojatnim da je *Mossad* želio vidjeti uspješnu arapsku ekstremističku misiju kako bi međunarodni gnjev bio kreiran i usmjeren protiv Arapa.

Nekolicina ljudi koja je navodno svjedočila katastrofi iz prve ruke izjavila je neke neobične stvari koje zasigurno daju kredibilitet uvjerenju da su mogle biti postavljene bombe koje su prouzročile da se zgrade sruše. Navodno, jedan je očevdac rekao da je postojao “određeni broj izvora kratke svjetlosti emitirane iz unutrašnjosti zgrade među katovima 10 i 15.” Zatim je uslijedio “zvuk pucanja.” [41] Kim White, koji je radio kao zaposlenik na 80-om katu WTC-a rekao je da je došlo do “eksplozije” neko vrijeme nakon što je avion udario. [42] Online izdanje magazina *People* citiralo je vatrogasca Louie Cacchioli-ja kojem je dodijeljen *Engine 47* u Harlemu. Rekao je:

“Vodio sam vatrogasce u dizalu na 24-i kat da bi mogli evakuirati radnike. Na zadnjem putu prema gore bomba je opalila. Smatramo da su [sic] bombe bile postavljene u zgradi.” [43]

Profesor niskogradnje na sveučilištu iz Colorada Hyman Brown izjavio je kako bi struktura zgrade trebala izdržati udar

aviona te da je posljedični požar prouzročio pravu štetu. On je bio menadžer izgradnje WTC-a. Izjavio je: "Ta zgrada bi opstala i da se avion ili sila izazvana udarom aviona razbila o nju." [44]

Da li je izraelski *Mossad* mogao biti tako krajnje bezobziran da žrtvuje tisuće ljudi samo da bi se time mogla kreirati američka simpatija prema izraelskoj bitci protiv Arapa? Da li je *Mossad* mogao postaviti eksplozive koji su opalili neko vrijeme nakon što su avioni udarili da bi osigurao uspjeh arapsko-ekstremističke misije?

Kratki pregled

Pogledajmo ovdje ukratko nekoliko stvari. Ako se sjećate što je bilo zabilježeno u židovskom pro-cionističkom listu *Forward*, neki od tzv "studenata umjetnosti" iz *Moving Systems Incorporated* (za koje se zna da su uistinu radili za *Mossad*) uvijekbavali su "borbenu tehniku" (eksplozivi/demoliranje). [45] *Intelligence Online* je također izvijestio da je dio izraelskog špijunskog kruga trenirao "demoliranje/eksplozije kao borbenu tehniku." [46] Ovo zahtijeva pitanje: zašto bi *Mossad*-ovi operativci trenirani za upotrebu eksploziva bili unutar SAD-a osim ako nisu tu bili da ih negdje postave? U prošlosti, kao što je zabilježeno u prvom dijelu ove knjige, Izrael je priredio napade protiv američkih interesa ne bi li to prikazao kao da je u pitanju djelo neke druge države. To je uključivalo postavljanje bombi.

Imajte na umu: Izrael je poznat po svojem obmanjivanju i pokazao je kako nema grižnje savjesti kada je u pitanju ubijanje vlastitih saveznika. Zapravo, američka vojska je najbolja škola ikada za prepoznati to.

Izrael - nepredvidiva karta

U Fort Leavenworthu, u Kansasu, *School for Advanced Military Studies (SAMS)* omogućuje treniranje i rad kao *think-*

tank organizacija za “najsajnije vojne oficire.” Prema tamošnjim službenicima, i šef vojnog osoblja i udruženi šefovi osoblja su u prošlosti pitali SAMS za razvoj budućih vojnih strategija. [47]

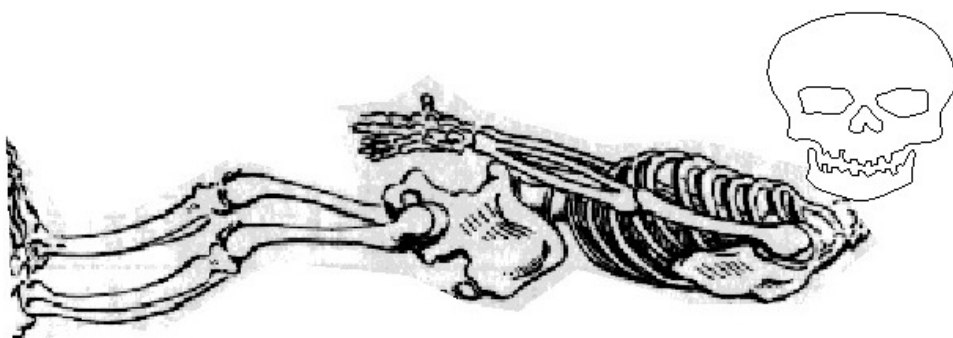
Ironično, na dan prije *World Trade Center* katastrofe, *The Washington Times* je imao priču u kojoj se spominju SAMS-ove spoznaje o Izraelu. U izvještaju SAMS-a od 68 stranica, Izrael je opisan kao “gorila od 500 funti” (200 kg op. prev.) na Bliskom Istoku. Željelo se reći kako je izraelska vojska “dobro naoružana i istrenirana” i “poznata po ignoriranju međunarodnog prava kako bi postigla [svoj] cilj.” [48] Izvještaj SAMS-a također opisuje izraelski *Mossad*:

“Nepredvidiva karta. Nemilosrdan i lukav. [*Mossad* ima] sposobnost ciljati američke snage i učiniti da to izgleda kao palestinsko/arapsko djelo.” [49]

Međutim, čini se vjerojatnim da ako je *Mossad* želio prirediti takav događaj, neki izraelski operativci bi se trebali maskirati u Arape i infiltrirati u terorističke grupe. To bi bilo nužno za dobivanje posebnog znanja. To posebno predznanje je doista dobiveno kao što je vidljivo daljnjim upozorenjima napada. Međutim, mi znamo identitete svih terorista, i svi su bili Arapi. Tako nam je bar rečeno. Međutim, što ako njihovi pravi identiteti zapravo nisu bili dati?

Reinkarnirani muslimani

The British Broadcasting Corporation, koji uživa velik ugled diljem svijeta, izvijestio je da su mnogi od tzv arapskih terorista koji su navodno bili u avionima na dan napada na *WTC*, i dalje živi. Mnogi drugi izvori su potkrijepili *BBC*-eve zaključke. Dakle, tko su bili ti neki ljudi ako ne muslimanski ekstremisti kao što nam mediji i vlada uporno govore? Da li su neki bili *Mossad*-ovi agenti?

Slika 30. Vrijeme za ustajanje. Da li se muslimanski teroristi dižu iz mrtvih?

Zasigurno da ako je nekoliko pojedinaca za koje američka vlada kaže da su odvezli avione u *World Trade Center* još uvijek živa, imamo mali problem. Pogreške se događaju, naravno, ali pogreške takve veličine - tog stupnja - izazivaju sumnje u integritet čitave istrage koja okružuje tragediju. Neke od fotografija tih osumnjičenika su kružile diljem svijeta u smislu da su to teroristi s letova.

Da bismo pratili te ljude, odgovarajući broj u zagradama će se pojaviti prije spominjanja imena tih ljudi koji su pogrešno identificirani.

Gotovo neposredno nakon što je obznanjen popis terorista, pronađene su pogreške. Kako je vrijeme odmicalo, otkrilo se kako je sve više i više terorista koji su navodno bili u samoubilačkoj misiji i dalje žive. Arapi (#1) Adnan Bukhari i (#2) Ameer Bukhari su bili prva dvojica pogrešno identificiranih. Taj se "ispravak" pojavio na web stranici *CNN*-a nekoliko dana nakon napada:

"... Na temelju informacija iz višestrukih policijskih izvora, *CNN* je izvijestio da su Adnan Bukhari i Ameer Bukhari iz *Vero Beach Florida* osumnjičeni u smislu da su bili dvojica pilota koji su zabilježili avione u *World Trade Center*. *CNN* je kasnije doznao da je Adnan Bukhari još uvijek u Floridi gdje ga je ispitivao *FBI*... Federalni policijski izvori sada govore *CNN*-u da

je Bukhari prošao na *FBI*-evom poligrafu i ne smatra se sumnjivim. Preko svog odvjetnika, Bukhari je rekao da on pomaže autoritetima. Ameer Bukhari je poginuo u malom avionu koji se srušio prošle godine.” [50]

Još jedan takozvani “terorist” koji je navodno bio na letovima *United Flight*-a je i dalje živ i zdrav. To je let koji se srušio u Pennsylvaniji. Očigledno, (#3) Saeed Al Ghamdi je nekako izbjegao smrt. [51] Barem on kaže da je još uvijek živ. Da li je on također ustao iz mrtvih? On je bio na *FBI*-jevom popisu terorista koji su poginuli u požaru na otetom avionu.

Slika 31. Al Ghamdi

Još jedan Arap, (#4) Khalid Al Midhar, je također bio na popisu ali tvrdi da je još uvijek živ. [52] Unatoč suprotnim argumentima, on tvrdi kako nije bio na niti jednom samoubilačkom letu tog kobnog dana.

Slika 32. Al Midhar

Još jedan osumnjičeni teroristički pilot samoubojica, (#5) Ahmed Al Nami, ima sljedeće za reći:

“I dalje sam živ, kao što možete vidjeti. Šokiralo me je kada sam vidio da *American Justice Department* spominje moje ime. Nikada nisam niti čuo za Pennsylvaniju gdje se navodno avion kojeg sam oteo [srušio].” [53]

Slika 33. Al Nami

Al Nami je htio reći da nikada nije izgubio svoju putovnicu niti bilo kakav drugi osobni dokument. To je također istina za (#6) Salema Alhazmi-ja, koji je navodno bio jedan od terorista samoubojica na letu 77. *The UK Telegraph* je izvijestio da on radi za petrokemijsku industriju u gradu Yanbou. U vrijeme napada, bio je u Saudijskoj Arabiji. Alhazmi je rekao:

“Nikada nisam bio u SAD-u i nisam bio izvan Saudijske Arabije zadnje dvije godine.” [54]

Slika 34. Alhazmi

Web stranica AllAfrica.com također spominje drugu osobu koja je navodno bila u avionu na samoubilačkoj misiji ali je i dalje živa. "... Osumnjičenik tražen od strane *FBI*-a, (#7) Amer Kamfar, [jest] zapravo živi pilot u Arabiji." [55]

Na donjoj slici, Mohammed Atta, koji se nalazi desno na slici i kojeg *FBI* sumnjiči da je bio jedan od glavnih sudionika u *WTC* napadu, prikazan je s drugim osumnjičenikom, Waleed Al Shehri-jem. Ta je slika dobivena iz nadzorne snimke samo nekoliko sati prije usuda. Međutim, na toj slici ne može biti (#8) Waleed Al Shehri iz dobrog razloga. On tvrdi da je i dalje živ.

Slika 35. Al Shehri tvrdi da je živ. Da mu vjerujemo?

Waleed Al Shehri priznaje da je pohađao školu letenja kao što *FBI* tvrdi. Tamo su možda čak i neki drugi Arapi

trenirali s njim. Međutim, izjavio je kako je napustio SAD prije godinu dana i kako je od tada radio kao pilot za *Saudi Arabian Airlines*. Rekao je da nije bio na letu 11, nego da je bio u Marrekeshu u vrijeme WTC katastrofe. [56] Da li da mu vjerujemo? Ili da vjerujemo američkoj vladi koja je izjavila kako je poginuo u WTC napadu u očito samoubilačkoj misiji?

Još jedan preživjeli s leta 11 je među nama. Njegovo ime je (#9) Abdulaziz Al Omari. Radio je za *Saudi Telecoms*.⁵⁷ Rekao je da je bio u SAD-u ali da je otišao davno prije WTC katastrofe. "Ime [FBI-ev popis] jest moje kao i datum rođenja, ali ja nisam taj koji je bombardirao WTC u New Yorku," izjavio je Abdulaziz Al Omar za londonske novine *Asharq Al Awsat*. Da li da mu vjerujemo kada nam govori kako je živ, ili je on zombi koji je ovladao životom i smrću? Po tome ispada da se za 9 od ljudi-malo ispod 50 posto-vjeruje da ih je policija pogrešno identificirala. Da li su i ostali? Ili još leševa leži negdje u grobovima, dok su varalice uletjeli na njihova mjesta?

Slika 36. Al Omari

Let 11 i Mossad?

Kao što je napomenuto iznad, zasigurno se zna da su najmanje 2 od ukupno 5 Arapa s leta 11 koji zapravo nisu imali veze s terorističkim napadima, pogrešno identificirana. Postoji još nekoliko čudnih stvari o tom letu sudeći prema

primjedbama koje je dala stjuardesa s leta 11, Madeline Amy Sweeney, prije nego je umrla. Razgovarala je s nekim na mobitelu tijekom otmice. "Bila je vrlo, vrlo staložena, vrlo detaljna," rekao je zaposlenik *American Airlines*-a. "Impresivno je da je to mogla učiniti." Prema vijestima *British Broadcasting Corporating*, dala je brojeve sjedala gdje su pravi otmičari uistinu sjedili. Međutim, ni jedno od tih sjedala nije isto onima gdje su "registrirana imena otmičara." Također, rekla je, prema vijestima *BBC*-a, da "je jedan vrlo dobro govorio engleski." [58] Međutim, s obzirom da su svi otmičari do nedavno živjeli u inozemstvu, ni jedan od otmičara ne bi trebao "dobro govoriti engleski." U izvještajima *Time*-a i *Newsweek*-a, oni koji su govorili s Arapima izjavili su da je suprotno zapravo točno - slabo su govorili engleski.

Bila je jedna osoba s Bliskog Istoka na letu 11 za koju znamo da jest dobro govorila engleski. Njegovo ime je Daniel Lewin, i bio je jedan od dvojice Izraelaca koji su poginuli. Međutim, kao što je napomenuto ranije, na *CNN*-ovoj web stranici popisan je kao američki državljani jer je imao dvojno državljanstvo, zapravo je rođen u SAD-u. [59] U osmrtnici koja je objavljena u *Chicago Tribune* od 17-og rujna 2001-e, zabilježeno je da je "služio četiri godine u Izraelskim obrambenim snagama" i bio odličan. Zapravo, *Chicago Tribune* je zabilježio:

"Uzdigao se do razine kapetana što se smatra vojnom [izraelskom] najelitnijom jedinicom."

Zasigurno se čini čudnim da je bivši (?) kapetan *IDF*-a koji je bio član "najelitnije jedinice" bio na letu zajedno sa navodnim teroristima. Mnogi vjeruju da je *Mossad* izraelova "najelitnija jedinica," iako taj članak to ne naglašava. (Zasigurno bi nekima bilo sumnjivo da je drukčije.) S obzirom da je vlada odbila objaviti informaciju, mi ne znamo da li jedan od danih brojeva sjedala odgovara Lewinovom broju

sjedala. To izaziva još veću sumnju o istinitim identitetima bombaša samoubojica.

Kradljivci identiteta

Čitava stvar u vezi *FBI*-evog objavljivanja nekolicine netočnih imena - imena ljudi koji su i dalje živi - jest sramoćenje međunarodnih razmjera. Čini se gotovo kao da postoje dva moguća razloga za to međunarodno sramoćenje: 1.) *FBI* je tek tako iz čista mira odabrao arapska imena; ili 2.) Ostali su se maskirali u te arapske teroriste? Razmotrimo te dvije mogućnosti.

Da li bi *FBI* i *CIA* samo tako iz čista mira izmislili imena? Iako je moguće, čini se malo vjerojatno. Doduše, *FBI*-ev *COINTELPRO* uzima riječ. *CIA* ima svoj udio u prljavim trikovima također; ali, po tom tako kritičkom pitanju, čini se da je veliki dio policijske istrage vjerojatno na svim poljima otišao u ovom smjeru. Nadalje, dok je *FBI* imao neka imena, imena i pravi identiteti se očito nisu poklapali - ili barem, ne potpuno. U to smo sigurni.

Dakle neki ljudi, čiji identiteti ostaju i dalje nepoznati, su bili maskirani u ljude koji su u početku identificirani kao teroristi. Ne može se reći da su SVI teroristi imali lažne identitete, ali može se reći da ih je bilo 9 koje je u početku policija pogrešno identificirala. To je malo ispod 50 posto i poprilično je velika greška. Bez obzira na to, direktor *FBI*-a, Robert Müller, priznao je (vjerojatno ne baš lako), prema *CNN*-u, "da su neki koji stoje iza terorističkog napada od prošlog tjedna možda ukrali identitete drugih ljudi." [60]

To dovodi do još više pitanja. Kako bi ti teroristi mogli pribaviti tako vitalne podatke da dobiju vize na nečije tuđe ime? Još važnije, tko ima tu mogućnost? Prije nego odgovorimo na ta pitanja, moramo ispitati neke zanimljive podatke.

Terorizam Iz Njemačke

Čini se da su neki teroristi došli iz Njemačke. To se sigurno čini kao, blago rečeno, čudna povezanost, ali *ABC News* je izvijestio sljedeće o navodnom kolovođi Mohammed Atta-i:

“Prije dolaska u SAD, Atta i njegov rođak, Marwan Al-Shehhi, živjeli su u Hamburgu, u Njemačkoj, u zemlji za koju federalni autoriteti kažu da je bila često korištena kao baza brojnim pomoćnicima terorističkog vođe Osame bin Ladena.” [61]

Postoji jedna zanimljiva mogućnost o Njemačkoj koja nije otvoreno otkrivena. Očigledno da Njemačka, umnogome kao SAD, ima vrlo ugodan odnos s Izraelom. Zapravo, prema jednom izvoru - Jeffrey Steinbergu iz *Executive Intelligence Review* - Izrael možda čak drži sve njemačke zahtjeve za vizu. Prema Steinbergu, zna se da Izrael nadgleda proces izdavanja viza za Arape koji žele posjetiti određene europske zemlje. Steinberg navodi:

“... [U] nekoliko zapadno-europskih zemalja, uključujući Nizozemsku i moguće Njemačku, izraelski *Mossad* službeno upravlja svim pozadinskim provjerama viza za podnositelje iz arapskih i muslimanskih zemalja. Prema dobro pozicioniranom diplomatskom izvoru, Izraelci su besplatno ponudili te “usluge” europskim useljeničkim agencijama u zamjenu za pristup neobično detaljnim podacima sadržanim u zahtjevima za vize. Razlog za pogodbu jest taj da izraelske tajne službe zadrže najiscrpnije nadzorne liste osumnjičenih Arapa i islamskih terorista i kriminalaca.” [62]

Članak nadalje sugerira kako je *Izrael zemlja koja je dala vize Mohammed Atta-i i drugim muslimanskim ekstremistima za koje se vjeruje da su počinili napade*. Steinberg postavlja dobro pitanje: zašto je Atta-i bilo dozvoljeno da prebjegava između Europe i SAD-a? [63]

Postoji još jedno dobro pitanje koje se u članku ne postavlja: što ako su neki od tih terorista koji su došli iz Njemačke nisu oni koji bi trebali biti? Da li su oni zapravo mogli biti *Mossad*-ovi agenti (ili *Sayanimi*, njihovi kolege Židovi koji su volontirali da pomognu špijunima) kojima su dani nepostojeći identiteti? Više nego vjerojatno, postoje neki Židovi u Izraelu (čije su obitelji mogle biti ubijene ili ranjene u desetcima godina dugom sukobu među Arapima i Židovima) koji bi rado volontirali u tako osjetljivoj operaciji. Čini se vjerojatnim da ako je to što Steinberg tvrdi istina, krađa identiteta bi bila relativno laka za Izrael, s obzirom da navodno nadgleda procese izdavanja viza u nekim europskim zemljama.

Čini se da još jedno zanimljivo otkriće implicira da je Izrael umiješan u stvar. Navodno, jedna izraelska kompanija, *ICTS (International Consultants on Targeted Security)*, kontrolirala je sigurnost na svim zračnim lukama iz kojih su oteti avioni odletjeli. [64] Za tu kontrolu je rečeno da je bila ili izravna ili preko svojih podružnica. Dakle, postoje i drugi načini na koje je Izrael moguće imao sigurnosni nadzor, osim izdavanja lažnih viza.

Početak razotkrivanja velike židovske urote

Sve što je do sada spomenuto zaslužuje daljnje propitivanje. Prema *Middle East Media Research Institute*, kolumnist Galal Alsayyed postavio je pitanje u dnevnim novinama egipatske vlade *Al-Akhbar* koje je vrijedno pažnje. Zapitao se:

“... Zašto *Mossad* ne bi mogao biti taj koji je potajno isplanirao ovaj zločin bez da se sam izložio? [Kasnije,] ideja je dopuzala do bin Ladena i njegovih pomoćnika putem njegovih suradnika [iz *Mossad*-a]. Ne bi bilo pretjerano reći da je vjerojatno *Mossad* uputio bin Ladenove trenirane ljude i pilote da iznesu operaciju, bez da [to] bude otkriveno... Stručnjaci za letove su istaknuli kako je nemoguće za nekog

tko je amaterski treniran nekoliko sati, ili mjeseci, da tako vozi avione i učini ono što je učinjeno.” [65]

Kolumnistovo pitanje je intelektualno provokativno. Da li je mogla postojati takva povezanost između *Mossad*-a i muslimanskih ekstremista? Vjerojatno čak među bin Ladenovim operativcima? Dok bi isprva ovo moglo zvučati nevjerojatno s obzirom na mržnju među mnogima na Bliskom Istoku, ne mora uvijek biti tako.

Indijski “broj jedan tjedni magazin,” *The Week*, opisuje tu povezanost između ekstremističkih muslimana Osame bin Ladena, i to je dobro opisano više od godinu dana prije WTC napada u veljači 2000-e. Ta poveznica je nastala kada je u siječnju 2000-e nekolicina muslimana, za koje se vjeruje da su bili ekstremisti, “zadržana zbog sumnje u otmicu.” Međutim, koliko god moglo zvučati čudno, prema članku, “pod izraelskim pritiskom, Indija im je dopustila da odlete u Tel Aviv [Izrael].” [66] Diplomata iz indijskog *Bangladesh High Commission*-a u Delhiju je dao pojedinosti Subiru Bhaumiku, reporteru *The Week*-a i *BBC*-evom istočno-indijskom dopisniku. *The Week* je opisao taj neobični scenarij:

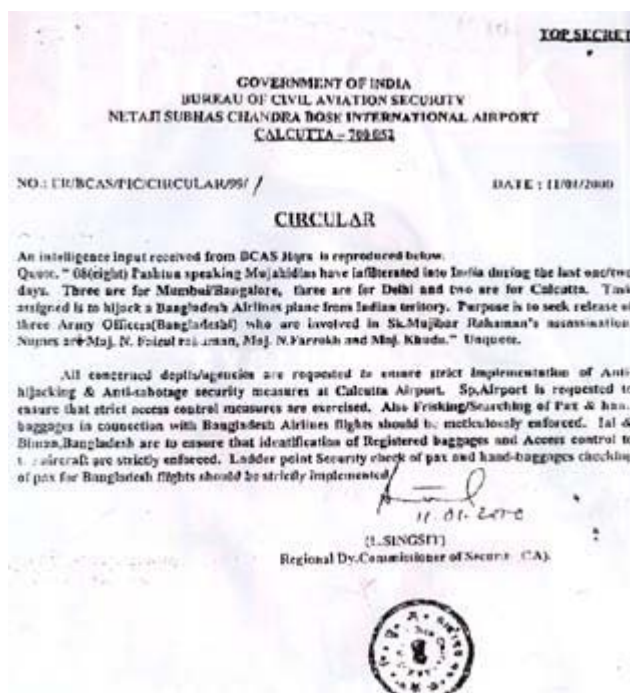
“Jedanaestorica su imala izraelske putovnice ali se vjerovalo da su Afganistanski državljani koji su proveli neko vrijeme u Iranu. ...

“Indijski obavještajni dužnosnici su također bili iznenađeni nacionalnim profilom jedanaestorice. 'Oni su sigurno muslimani; rekli su da su bili na tabligu (propovijedanje islama) u Indiji dva mjeseca. Ali oni su izraelski državljani iz *West Bank*-a,' izjavio je službenik *Central Intelligence*.

“[Diplomat iz Indije] tvrdio je da je Tel Aviv 'vršio znatan pritisak' na Delhi da osigura njihovo otpuštanje. 'Činilo se da oni možda rade za osjetljivu organizaciju u Izraelu i da su na misiji za Bangladeš,' rekao je službenik. Izraelska obavještajna

jedinica, *Mossad*, je poznata po vrbovanju Shia [Shi'ite?] muslimana za prodiranje u islamske radikalne mreže.

'Za *Mossad* nije neobično da vrbuje 11 Afganistanaca u Iranu i dodijeli im izraelsko državljanstvo da bi prodrijeti u mrežu kao što je bin Ladenova. Počeli bi s njihovim infiltriranjem u islamske radikalne grupe u neočekivanom mjestu kao što je Bangladeš,' rekao je obavještajni analitičar Ashok Debbarma. 'Izrael je vršio pritisak na Indiju da oslobodi ljude, a brzina kojom su dojurili nazad ukazivala je na prekinutu operaciju.'

Slika 37. Ovaj strogo povjerljivi dokument indijske vlade ukazuje da je Mossad možda radio Osama bin Ladenom

'Jedanaestog siječnja, *Bureau of Civil Aviation Security* (BCAS) izdao je tajnu obavijest (NO: ER/BCAS/PIC/CIRCULAR/99), citirajući "'obavještajni input' iz Indije o mogućem pokušaju otmice na zračnoj luci Biman u Bangladešu. Kopije obavijesti potpisane od mjesnog

zamjenika povjerenika za sigurnost (Calcutta Airport), L. Singsita, su izdane relevantnim indijskim agencijama i mjesnom menadžeru Bimana u Kalkuti, Md. Shahjahanu. U njima se navodi kako se osam 'Pushtu-govorećih Mujahideena' infiltriralo u Indiju s namjerom." [67]

Stoga možda postoji povezanost između mreže Osame bin Ladena i *Mossad*-a. Ponovimo, kao što navodi gornji članak, to je spomenuto šestog veljače 2000-e i dok se čini kako je Indija kasnije osujetila planove tih ekstremista, Amerika možda nije bila te sreće. Nažalost, članak ne navodi imena pojedinaca, dakle nema načina za usporediti ih s onima *WTC* otmičarima da bi se vidjelo jesu li ista. Međutim, u svakom slučaju, vjerojatno je postojala više nego jedna grupa muslimanskih ekstremista koja je surađivala s *Mossad*-ovim teroristima.

Čini se da su, sudeći prema člancima od bliskoistočnog *Media Reporting Institute*-a i pojavljivanju na drugim mjestima, ljudi s Bliskog Istoka nekolicina malobrojnih koji uviđaju mnoge nedosljednosti koje okružuju *WTC* katastrofu. Doista, dok se diljem svijeta zna sa sigurnošću da je Izrael unaprijed znao za napade, američki mediji to sve skupa hladno ignoriraju. Bolje rečeno, američki mediji su izvijestili jedino o mogućnosti da je Bush unaprijed znao složene detalje o *WTC* katastrofi, ali je propustio djelovati. Moramo se zapitati, ipak, zašto američki mediji ne pogledaju na Izrael na isti način. Doista, dok su neki izvjestitelji pisali o izraelovom predznanju i mogućoj umiješanosti, *mainstream* mediji su najvećim dijelom to propustili obznaniti, izabravši držanje američkih ljudi u neznanju.

Židovski medijski moćnici: prodavanje izraelske zemlje iz snova

I dok postoje neki čestiti izvjestitelji kao što je Carl Cameron iz *Fox News*-a koji je pošteno izvijestio o mnogim činjenicama koje se tiču masovnog prikrivanja koje doseže

najviše razine američke vlade i više, njihov broj je malen i nikakav. Razlog tome je doista vrlo jednostavan: Židovi kontroliraju medije najvećim dijelom, i rijetko dopuštaju istinsko kritiziranje Židova ili Izraela. Ako netko u medijima kritizira Izrael, Židovi se s njim oštro obračunaju.

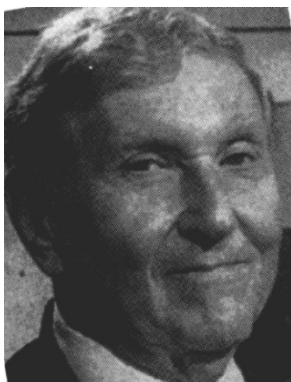
Primjeri politike čvrste kontrole židovskih medijskih moćnika su obilni. Navodno, mjesec dana nakon *WTC* katastrofe, gospoda su napisala pismo uredniku *Oneida*-e [NY] *Daily Dispatch* i okrivili Izrael za napade od jedanaestog rujna. Glavni urednik je to isprintao. *The Associated Press* od dvadesetog listopada 2001-e je navodno izvijestio što se sljedeće dogodilo u članku naslovljenom "Novine poriču uredništvo koje krivi Židove": Nije samo članak bio pobijen nego su i glavni urednik i gradski redaktor bili smijenjeni. Bivši glavni urednik je komentirao:

"Od jučer više ne radim za *Oneida Daily Dispatch* zbog dopuštanja da izdanje od devetnaestog rujna bude objavljeno. Ja nisam anti-semit, i svatko tko me poznaje zna to."

Ova vrsta ponašanja židovskih medijskih moćnika je uobičajena. To se događa zato što oni imaju moć nad našim tiskom.

Pogledajte šefove gotovo svih glavnih izvora vijesti: Gerald Levin je CEO *CNN*-a, *AOL*-a i *Time Warner*-a. Peter Chernin je predsjednik i CEO *FOX Group*. Sumner Redstone, također poznat kao Murray Rothstein, nedavno je stekao *CBS* i kontrolira izdavačke kuće *Simon&Schuster*, *Scribner*, *The Free Press* i *Pocket Books*. Redstone-ov *Viacom* također kontrolira *Showtime*, *MTV* i *Nickolodeon*, među ostalim televizijskim mrežama. Steven Borenstein je CEO *ESPN*-a. Michael Eisner kontrolira *Walt Disney*, *Touchstone Television*, *Buena Vista Television* i *ABC*, da ne spominjemo desetine radijskih postaja. Ronald Perleman posjeduje *New World Entertainment*. Jeffrey Katzenberg, Steven Spielberg i David

Geffen posjeduju *DreamWorks*. Braća Samuel i David Newhouse, djeca medijskog moćnika Samuela Newhouse-a, kontroliraju 26 novina, 12 televizijskih postaja, 87 kabelskih TV sistema i oko dvadeset popularnih magazina. Edgar Bronfman Jr., predsjednik i CEO *Seagram*-a, kontrolira *MCA* i *Universal Pictures* koji su nedavno spojeni pod imenom *Universal Studios* i kontrolira *Interscope Records* i *PolyGram* također. Mortimer Zuckerman kontrolira *U.S. News & World Report*. Arthur Sulzberg mlađi kontrolira *The New York Times*, 33 ostalih novina i desetak magazina. Do njezine nedavne smrti, Katherine Meyer Graham kontrolirala je *Newsweek* i *Washington Post*. Isto se može reći za Kanadu gdje *Israel Asper* kontrolira brojne novine i navodno je otpustio zaposlenike jer su bili kritični prema Izraelu. Imena se mogu mijenjati, ali navike i monopol židovskih medijskih moćnika su konstantni.

Slika 38. Sumner Redstone, također poznat kao Murray Rothstein

Židovski propagandisti

Kao što je zabilježeno u knjizi *Anti-Semitism in America* Leonarda Dinnersteina, čak je i bivši predsjednik Nixon bio svjestan utjecaja židovskih medijskih moćnika u Americi. To je razlog zašto ga Židovi običavaju mrziti i govore da je anti-semit. Zapravo, prema Židovima, svatko tko se usudi govoriti istinu o Židovima je anti-semit. Predsjednik Nixon je izjavio:

“[Ljudi] trebaju shvatiti da Židovi u Americi kontroliraju čitav informativni i propagandni stroj, mnogo novina, filmova, radio i televiziju, i velike kompanije. I postoji snaga koju moramo uzeti u obzir.”

Slika 39. Nixon je rekao istinu o židovskom utjecaju

Uobičajeni židovski odgovor na ove činjenice jest da kažu kako je to uglavnom anti-semitizam (a “anti-semitizam” zapravo znači “protiv favoriziranja Židova,” što je vjerojatno istinski razlog zašto Židovi tako jako ne vole anti-semitizam). Bilo kako bilo, da li je osoba anti-Židov ili ne je nebitno u vezi činjenica koje iznosi. Drugim riječima, ako imamo ljude koji ne vole Židove i oni kažu kako je nebo plavo, da li je ono imalo manje plavo zato što oni ne vole Židove? Prema Židovima, ako je osoba koja izjavi taj komentar o nebu anti-Židov, odgovor je “da,” nebo, prema tome, nije plavo. Ili, Židovi bi mogli reći da nije važno što je nebo plavo zato što je osoba anti-Židov.

Ove male umne igrice koje Židovi igraju se vide posvuda ali osobito u vladi. Židovski utjecaj na vladu je tako ogroman da mnogi visoko pozicionirani Gentili slijede svaki

židovski hir. Židovske grupe čak uvježbavaju neke članove vlade korištenjem propagande.

Direktor *FBI*-a Robert Müller, na primjer, je izjavio kako se “dugo divio radu *ADL*-a” *B'nai B'rith*-a. *ADL* je isključivo židovska organizacija koja ima čvrste veze s Izraelom. Zapravo, čini se da njezini židovski članovi stoje uz Izrael prije nego uz Ameriku. Kao nedavni primjer predsjednik Bush je demantirao kako se Izrael povukao iz Palestine. Židovi diljem svijeta su ga ignorirali ili mu se smijali, a *ADL* je bio među onim grupama koje su stajale uz Izrael protiv Amerike. U to vrijeme, web stranica *ADL*-a je izvijestila kako je bilo “bitno” da Bush zatraži od Izraela da “prekine” svoju “aktivnost.” Članak dalje nastavlja, “Mi smo također razočarani što je Amerika glasovala za drugu *Security Council* rezoluciju koja je demantirala izraelsko povlačenje...” Nema sumnje o tome koga Izrael stavlja na prvo mjesto: svoje vlastite Židove u Izraelu a ne Amerikance.

Slika 40. FBI-jev direktor Müller: stavljanje izraelskih interesa ispred američkih?

Navedeni članak je napisan petog travnja, 2002-e i samo mjesec dana kasnije, direktor *FBI*-a Müller održao je govor na 24-oj *Annual National Leadership Conference ADL*-a u Washingtonu, DC, sedmog svibnja 2002-e. Tijekom govora, rekao je neke stvari koje bi većina Amerikanaca trebala smatrati uznemirujućima. Izjavio je da *ADL* osigurava

FBI “treniranjem i edukacijom,” i rekao je kako to “nikad nije bilo više važno.”

“To se osobito odnosi na ovomjesečnu konferenciju na *FBI Academy* o ekstremističkim i terorističkim prijetnjama, koju sami financirate. A to se osobito odnosi na satove u *Holocaust Museum* u čijoj su organizaciji pomogli Abe i Jess za naše nove agente i za studente *National Academy*.”

U suštini, Amerikanci svojim porezima plaćaju da bi novi *FBI*-evi agenti studirali pod vodstvom organizacije koja više zastupa interese strane vlade nego američke. Agente *FBI*-a ova organizacija koja favorizira Izrael u odnosu na Ameriku indoktrinirana židovskom propagandom. Kao dodatak u uzdizanju Izraela nad Amerikom, *ADL* također promovira prihvaćanje ostalih mjera koje većina Amerikanaca nalazi odvratnima.

Umnogome kao i brojne druge židovske grupe, *Anti-Defamation League* od *B'nai B'rith*-a otvoreno potiče prihvaćanje takvog izopačenog ponašanja kao što je homoseksualnost. Na isti način, njihova židovska braća u medijima također potiču ljude da prihvate takvo odvratno ponašanje, reklamirajući njihov amoralni životni stil dobroćudnim ljudima. Godine 1995-e, *ADL* je podržao pravni zahtjev Vrhovnom sudu da “dopusti pederima i lezbama marširati u bostonskoj paradi na dan svetog Patrika.” Zamislite da odvedete svoju djecu na paradu, samo da biste otkrili kako se tamo muškarci ljube međusobno, noseći bičeve i pokazujući svoje stražnjice. Te stvari se događaju u nekim gradovima, i to je u velikoj mjeri rezultat *ADL*-ovih djelovanja. “Zasigurno,” rekao je odvjetnik *ADL*-u, to podržava “slobodu izražavanja” – tj., prihvaćanje homoseksualnosti. To je dugotrajan i uznemirujući trend s *ADL*-om i njegovim korištenjem onoga što bi se moglo protumačiti kao psihološko ratovanje.

Slika 41. Ovi bi transvestiti prije nekoliko desetaka godina bili zatvoreni u mentalnoj instituciji; danas paradiraju ulicama zahvaljujući Židovima

Židovi pokušavaju ugušiti svaku kritiku psihološkim taktikama. To je odlika židovskih medijskih moćnika. Tipično, Židovi to čine preuveličavajući ono što je Njemačka radila u Drugom svjetskom ratu i pokušavajući te misli u našim umovima održati svježima. To je jedan od razloga zašto je ADL održavao predavanja FBI-u u *Holocaust Museum*. Dok Židovi otvoreno govore o tom Holokaustu, oni pokušavaju izbjeći govor o Boljševičkoj revoluciji u kojoj su Židovi bili nadmoćno dominantni a što je rezultiralo ubojstvom više od 40 milijuna gentilskih Rusa. Primjer tih psiholoških igrice koje Židovi igraju može se vidjeti u mnogim uvažanim židovskim radovima. Na primjer, židovski autor Gavin Langmuir u svojoj knjizi *Toward a Definition of Antisemitism* piše:

“Židovi nisu samo dobri u njihovim očima, nego ih se sada smatra ništa gorima, ili jednako dobrima, kao bilo koga drugog na Zapadu. Posljedično, 'antisemitizam' se sada shvaća kao vrlo pogrdan izraz bilo da dolazi od Židova ili od mnogih ne-Židova to je ono što daje snagu 'antisemitizmu,' općenito govoreći, jako je koristan kao oružje u političkim govorancijama. Tako dugo dok sjećanja na 'Konačno rješenje' budu živa, korištenje tog naročitog izraza mračnog porijekla podrazumijeva da postoji neko neobično i unikatno zlo u svakom ozbiljnom neprijateljstvu prema svakom Židovu.”

Kao što ste primijetili, rekao je da je taj izraz “anti-semitizam” “koristan” kao “oružje u političkim govorancijama.” Ovo je tipična židovska igrice: ako ne-Židovi kažu istinu o nepoštenim židovskim djelima, te se ne-Židove naziva “anti-semitistima” bez obzira govore li istinu. Međutim, svojim vlastitim djelima, stvorili su antipatiju prema sebi; jer tko želi trpjeti njihove besmislice?

Čini se da se židovski medijski moćnici fokusiraju na navodno “predznanje” predsjednika Busha iz jednostavnog razloga što žele odvratiti ljude od iznalaženja istine o izraelovom predznanju i, moguće, izraelovom sudjelovanju. U tom smislu, židovski medijski moćnici prikrivaju izraelovu umješnost, što je najmanje dodatak činjenici u jednom od najvećih masovnih ubojstava u povijesti.

Najbolja vlada koju možete kupiti novcem: židovski bogataši u akciji

Kao što možete vidjeti, urota doista postoji i ta se urota tiče svakog kutka u Americi. Čak se proteže do najviših razina vlade i čak dobrano nad *FBI*-evim običajem da ga *ADL* trenira. Američki političari dopuštaju da se to izvrtnje pravde događa nadajući se da će im *American Israel Public Affairs Committee (AIPAC)* baciti kost i to se uistinu i događa.

Mnogi AIPAC smatraju političkim odborom izraelskog premijera, iako je on zapravo grupa od otprilike sedamdeset različitih židovskih bogataša ili organizacija koje rade zajednički da bi potpomogle Izrael nudeći novac političarima koji glasuju u korist Izraela u pitanjima koje ga se tiču. Čini se da američki političari, najvećim dijelom, uzimaju taj novac bez ikakve grižnje savjesti. Pošteni ljudi bi to mogli nazvati podmićivanjem i izdajom; političari to zovu posao kao svaki drugi. Umjesto korištenja danog eufemizma *American Israel Public Affairs Committee*, te pro-izraelske organizacije će ovdje biti nazivane pravim imenom: *Jewish Political Action Committees (J-PAC-i)*

Ustvari, evo što se događa: vlada svake godine Izraelu daje nekoliko milijardi dolara novca američkih poreznih obveznika (unatoč činjenici što postoje djeca u SAD-u koja gladuju). To je iznosilo više od 135 milijardi dolara od kada je Izrael osnovan, ili više od 23 000 dolara svakom pojedinom Izraelcu. [68] (Razmislite o tome idući put kada si ne budete mogli priuštiti da jedete vani ili kada budete morali platiti previsoke poreze). Većina ostalog novca poreznih obveznika se također šalje drugim državama na Bliskom Istoku ne bi li ih se podmitilo da ne napadaju Izrael. Stoga, pravi iznos potrošen uslijed izraelskog utjecaja je mnogo veći.

Neki Židovi kojima je dozvoljeno imati dvojno državljanstvo između Izraela i SAD-a vjerojatno usmjeravaju dio tog novca kojeg dobiju kao pomoć natrag ne bi li utjecali na američke političare. Zapravo, više od 60 posto demokratskog proračuna i 35 posto republičkog proračuna dolazi od J-PAC-a.

Zbog utjecaja J-PAC-a, mnogi američki političari podržavaju Izrael-ili zato što žele taj novac (plaćen američkim porezima) ili zato što se boje da će Židovi energično podržati njihove suparnike, što se pokazalo točnim u mnogo slučajeva. (Na primjer, pogledajte knjigu bivšeg kongresmena Paula Findley-a, *They Dare to Speak Out*, koja

opisuje njegove probleme kada se usudio usprotiviti *J-PAC*-ovim totalitarnim željama.)

U suštini, sve ovo znači da Izrael-putem svojeg financijskog utjecaja-stvara vanjskopolitičke odluke SAD-a na Bliskom Istoku. Dodatno, Židovima je čak dozvoljeno dijeliti porezne olakšice raznim organizacijama u Izraelu. Cijela stvar bi trebala biti ilegalna; ali, s obzirom da su ljudi koji donose zakone isti oni koji primaju taj novac, prilično je lako shvatiti zašto nije.

Američki senator William Fulbright (po kojem je Fulbright stipendija dobila ime) rekao je istinu o izraelovom odnosu prema američkom Senatu. Priznao je da je Senat bio "podređen" izraelskim interesima čak i kada su ti interesi bili suprotni američkima. Istina o američkoj vladi može se sažeti u samo dvije rečenice koje je izrekao senator Fulbright:

"Izrael kontrolira Senat... Trebali bismo se više baviti američkim interesima." [69]

Slika 42. Senator Fulbright je rekao istinu o židovskoj kontroli

Nije mi namjera da u ovoj knjizi spominjem sve političare koji su dobili koristi od izraelskog novčanika. Gotovo svi oni primaju taj novac. To također uključuje predsjednike, koje ovdje neću spominjati tako da tekst ostane sažet.

Zapanjujuće je kada promislite o tome kako strana vlada može izložiti takav utjecaj nad Kongresom. Slijede neki od senatora (S) i predstavnika (H), koji su tokom godina primili više od 50 000 dolara od *J-PAC*-a:

Frank Murkowski (S), \$63,000; Jon Kyl (S), \$77,000; Dianne Feinstein (S), \$113,000; Tom Lantos (H), \$69,000; Howard Berman (H), \$55,000; Jane Harman (H), \$57,000; Bob Filner (H), \$71,000; Christopher Dodd (S), \$183,000; Joseph Lieberman (S), \$227,000; Sam Gejdenson (S), \$335,000; Bob Graham (S), \$94,000; John Lewis (H), \$64,000; Daniel Akaka (S), \$93,500; Richard Durbin (S), \$246,000; John Porter (H), \$71,000; Lane Evans (H), \$74,000; Dan Burton (H), \$61,000; Thomas Harkin (S), \$424,000; Mitch McConnell (S), \$285,000; Olympia Snowe (S), \$71,000; Paul Sarbanes (S), \$160,000; Steny Hoyer (H), \$52,000; Edward Kennedy (S), \$66,000; Carl Levin (S), \$564,000; Sander Levin (H), \$87,000; Trent Lott (S), \$67,000; Richard Gephardt (H), \$135,000; Ike Skelton (H), \$69,000; Max Baucus (S), \$232,000; Conrad Burns (S), \$165,000; J. Robert Kerrey (S), \$199,000; Harry Reid (S), \$254,000; Shelley Berkley (H), \$100,000; Robert Torricelli (S), \$127,000; H. James Saxton (H), \$54,000; Jeff Bingaman (S), \$261,000; Eliot Engel (H), \$99,000; Nita Lowey (H), \$84,000; Benjamin Gilman (H), \$81,000; David Price (H), \$51,000; Kent Conrad (S), \$196,000; Byron Dorgan (S), \$96,000; Arlen Specter (S), \$366,000; Richard Licht (S), \$246,000; Jack Reed (H), \$75,000; Claiborne Pell (S), \$181,000; Ernest Hollings (S), \$73,000; Tim Johnson (S), \$51,000; Barton Gordon (H), \$55,000; Martin Frost (H), \$127,000; Orrin Hatch (S), \$51,000; Charles Robb (S), \$255,000; Slade Gorton (S), \$180,000; Russell Feingold (S), \$57,000; i David Obey (H), \$147,000.70. [70]

Slika 43. Senator Liebermann: da li on radi za američke ili izraelske interese?

Kao što možete vidjeti, iznos primljenog mita je zapanjujući. U mnogo slučajeva, to je dovoljno za dobiti ili izgubiti izbore. Potpuni popis je dug 12 stranica, i tek manje od deset političara je primilo manje od 1 000 dolara od tih J-PAC-a. Židovska urota doseže najviše vladine službe.

Osvrt na veliku židovsku urotu

Neki će se možda smijati naslovu ovog poglavlja, misleći da čak i nakon svega do sad pročitnog, ne postoji takvo što kao "velika židovska urota." Međutim, zapravo ne postoji izraz koji je prikladniji, primjereniji, pogodniji od ovog; jer uistinu postoji velik broj Židova koji, u suštini, rade na istom cilju - pokoravanju čovječanstva. Mnogi od tih ekstremističkih Židova žive u Izraelu, i njihova im braća diljem svijeta pomažu u ovom neiskrenom cilju.

Na početku ove knjige, prikazano je kako je Izrael rođen u krvi ne-Židova. Mnogi ne-Židovi susreli su okrutnu smrt zbog mržnje tih židovskih terorista. Ironično, oni Židovi koji galame zbog izmišljenog progona (ukoliko se mjere osвете za njihova vlastita djela iz mržnje mogu nekako protumačiti kao "proganjanje") su isti oni koji sudjeluju u jednom od najnemilosrdnijih terorizama. Spomenuti su miroljubivi ljudi koji su poginuli od ruku izraelskih raspirivača mržnje. Moshe Begin,

nakon što je naredio bombardiranje *King David Hotel*-a što je rezultiralo da mnogi nedužni poginu, postao je izraelski premijer. Slično tome, Yitzhak Shamir, koji je također postao premijer, bio je također odgovoran za nekoliko ubojstava. Dr. Goldstein, koji je pogubio desetke ljudi dok su se u miru molili, danas u Izraelu ima veliki spomenik podignut sebi u čast. Osim toga, Židovi u Izraelu su ubili desetke Amerikanaca na *USS Liberty*, čin koji je trebao rezultirati time da Amerika ode u rat protiv Izraela ali je umjesto toga sve zataškano. Židovi su bombardirali američke institucije na Bliskom Istoku a američka vlada je o tome također jedva progovorila riječ. Židovi u Izraelu su dozvolili da pogine 241 američki marinac da bi stvorili podršku židovskim totalitarnim djelima. Izrael je na prevaru uvukao SAD u rat protiv Libije. Židovi u Americi i inozemstvu često špijuniraju američku vladu. Židovski ubojice i kriminalci često prebjegavaju u Izrael živjeti ugodnim životom jer tamo Židovi žive bez straha od izručenja. Što je još nevjerojatnije od ovog jest jednostavna činjenica da su ti incidenti samo mali primjer mnogih, mnogih okrutnih zločina.

Izrael je imao određeno predznanje o *WTC* napadima. To je moj nepokolebljiv zaključak zasnovan na dokazima. Unatoč imanju tog predznanja, Izrael ga nije podijelio s SAD-om. Doduše, ne zna se zasigurno zašto je Izrael dozvolio da 2 823 ljudi pogine okrutnom i strašnom smrću, ali čini se da je razlog zašto Izrael nije podijelio tu informaciju bio taj što su htjeli ujediniti Ameriku s Izraelom u njegovim anti-arapskim stavovima. Dok su drugi u *WTC* zgradama umrli užasnom smrću, tamošnji Židovi su dobili "trenutna" upozorenja i izbjegli su toj sudbini. Rezultat toga bio je da niti jedan Židov nije poginuo unutar *WTC*-a. Zapravo, nijedan nije niti zatražio liječničku pomoć.

Prikazan je pravi razlog zašto Ameriku mrze diljem svijeta. To nije zato što druge zemlje mrze američku "slobodu"; prije zato što su druge države umorne od gledanja kako Amerika snabdijeva Izrael bombama koje on baca na civile. To je jedan od razloga kojeg je naveo čak i

navodni terorist Osama bin Laden, i dok Amerika ne razvije nepristraniju međunarodnu politiku, uvijek će postojati takvi ljudi. Kao što je već spomenuto, Židovi se ponekad hvale svojom kontrolom nad Amerikom, i čak u novinama sami opisuju američke vođe kao svoje male "lutkice." Njihova arogancija je odvratna.

Na ovim stranicama je opisan ogroman izraelski špijunski krug koji je otkriven nakon WTC napada. Neki su Židovi otvoreno skakali gore-dolje od radosti nakon što su vidjeli da WTC gori u plamenu. Kasnije se otkrilo da su ti Židovi imali posebne treninge i ti su se treninzi ticali mnogo različitih stvari, uključujući eksplozive.

Uz navedeno, opisao sam i neke teorije zavjere. Jedna teorija zavjere o avionima na daljinsko upravljanje se pokazala glupom. Jedna druga je razmatrana sa znatiželjom: teorija o imploziji. Neke stvari u vezi toga zahtijevaju daljnju istragu.

Izraelska umiješanost u WTC katastrofi se pokazala mogućom i zapravo vjerojatnom. Od samog početka, prikazano je kako Židovi kontroliraju sigurnost zračnih luka. Mnogi ljudi osumnjičeni kao bombaši samoubojice su ispalili živi i zdravi, prema tome to postavlja još više pitanja o njihovim pravim identitetima. Izraelci imaju mogućnost krivotvoriti te identitete. Židovi su čak mogli nadgledati izdavanje vize iz Njemačke što je omogućilo teroristima, koji su čak mogli biti Izraelci, pristup SAD-u. Otkrilo se da mnogi za koje se vjerovalo da su teroristi s Leta 11 nisu sjedili na istim sjedalima kao stvarni teroristi. Čini se da je postojala neobična povezanost s članom "najelitnije jedinice" izraelske vojske na tom istom Letu 11. Neki Izraelci određeni da budu špijuni trenirali su upotrebu eksploziva. *The School for Advanced Military Studies* izdala je izvještaj u kojem se navodi da *Mossad* "može nišanići američke snage i učiniti da to izgleda kao palestinsko/arapsko djelo," i to je zabilježeno istom dan prije WTC napada. Neki ljudi su rekli da im se čini

kako je do eksplozija došlo unutar tornjeva. Jesu li te eksplozije-uz avione-potpomogle rušenju tornjeva?

Također je pokazano da su u siječnju 2000-e, uhićeni dopisni članovi Osama bin Ladenove mreže u Indiji. Vjerovalo se da su bili uključeni u moguće planiranje otmice. Taj je plan mogao biti samo treniranje za *WTC* incident. Ti su muslimani bili pušteni jedino zbog zahtijevanja Izraela, i potom su otišli u Tel Aviv, Izrael.

Prikazao sam kako Židovi kontroliraju medije. Opisao sam slučaj u kojem je netko dobio otkaz jer je nekome dopustio da u novinama govori loše o Izraelu. Židovi često igraju te psihologijske igrice ne bi li zatomili raspravu.

Nadalje, prikazao sam da židovski bogataši snažno utječu na - ako ne i kontroliraju-američku vladu. To čine i financijskim utjecajem, od čega dio neizbježno dolazi iz Izraela, i propagandom židovskih medijskih moćnika.

Tijekom svega toga, postavio sam mnoga pitanja. Njihova je svrha da vas natjeraju na razmišljanje o svemu tome. Sada imam još pitanja, ali druge vrste. Koliko dugo ne-Židovi misle tolerirati tu žestoku židovsku mržnju? Koliko dugo bismo trebali samo tu sjediti dok se sami temelji na kojima je ova nacija osnovana slamaju većinom zbog židovskih interesa? Da li bismo trebali uzaludno sjediti dok strani interesi kontroliraju našu zemlju i prodaju našu budućnost? Da li bi Amerikanci trebali dopustiti da se ovo sramoćenje naših građana nastavi neometano? Koliko još ljudi treba umrijeti od židovskih ruku prije nego se nešto poduzme? Koliko mnogo *USS Liberties*? Koliko mnogo *Lavon Affairs*? Koliko mnogo Libanonaca? Koliko mnogo mrtvih marinaca? Koliko mnogo *WTC*-ova?

Neki bi mogli reći da sam ogorčen, i to bi mogla biti istina. Međutim, moj bijes je pravedni bijes.

Privođenje kraju velike židovske urote

Gentili su isuviše dugo gledali kako Židovi okrutno napadaju našu civilizaciju. Sada je došlo vrijeme da se ta bezumnost privede kraju. Apeliram na sve Gentile dobre volje da rade na neposrednoj primjeni ovih 10 jednostavnih smjernica:

- 1.) Obustava svake strane pomoći Izraelu, bez poreznih olakšica dopuštenim izraelskim obveznicama;
- 2.) Kraj svih dvojnih državljanstava za Židove;
- 3.) Prestanak primanja ikakvog novca od *PAC*-a čija je svrha utjecati na političare da favoriziraju stranu zemlju ili nacionalnost;
- 4.) Prestanak snabdijevanja Izraela ikakvom vojnom opremom ili obavještavanjem;
- 5.) Temeljita provjera svakog Židova koji želi ići u Izrael da bi bili sigurni kako nije kriminalac koji pokušava iskoristiti izraelsku politiku ne-izručivanja;
- 6.) Skora i potpuna istraga mogućeg izraelskog sudjelovanja u *WTC* napadima-i istraga ostalih napada, kao što je na *USS Liberty*;
- 7.) Američke mirotvorne snage koje će sprečavati da Izraelci maltretiraju svoje susjede;
- 8.) Intenzivna istraga kojom bi se odredilo koliko je u *SAD*-u rašireno izraelsko špijuniranje;
- 9.) Prestanak legalizacije židovsko promovirane homoseksualnosti koja čini ruglo od obiteljske zajednice na čijim je osnovama stvorena naša civilizacija;
- 10.)Kraj monopola židovskih medijskih moćnika, koji promiče izraelsku propagandu i negativne vrijednosti.

Izvršenjem ovih 10 koraka, Amerika ima šansu da započne nanovo dobivati svoju prijašnju slavu. Ignoriranje velike židovske urote i dozvoljavanje da se ona nastavi će, naprotiv, uzrokovati da Amerika nastavi ići dalje putem uništenja.

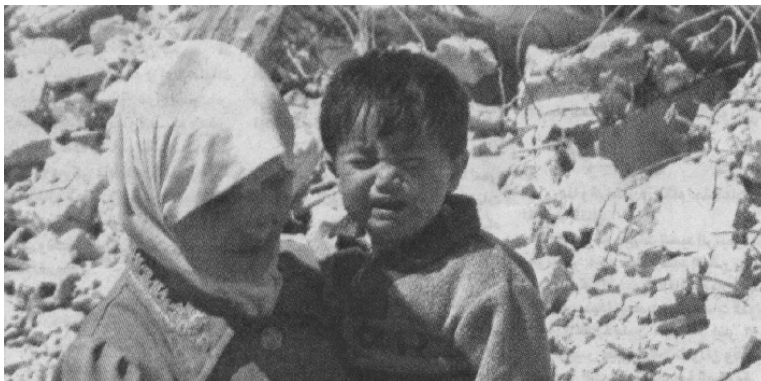
Kraj

-ili-

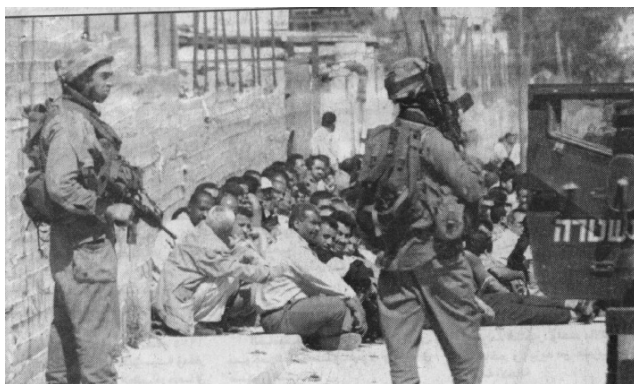
Početak?

Slika 44. Njen čitav grad uništili su Židovi.

Slika 45. Ovo dijete plače jer je njegov otac pod ruševinama.

Slika 46. Ovi Arapi su uhićeni. Njihov zločin? To što nisu Židovi. Neki će biti mučeni; ostali, hladnokrvno ubijeni. Tek tipičan tamošnji dan.

Jedanaestog rujna 2001-e - često nazivanog crni utorak - dogodio se najokrutniji čin terorizma na američkom tlu u našoj povijesti. Slično kao *Pearl Harbor*, to je uistinu dan koji će ostati neslavno zapamćen.

Od trenutka kada se dogodio zli čin, postojali su interesni pokreti za zataškavanje mnogih činjenica koje se tiču ovog teškog iskustva. *Mainstream* mediji posjeduju sve ali su ignorirali mnoge važne događaje koji su mogli voditi do zaključka da su mogli postojati drugi-zapravo, Židovi iz Izraela i inozemstva-koji su bili umiješani u napad.

Doista, samog dana kada se napad dogodio, Izraelci koji su svjedočili razvoju događaja iz prve ruke viđeni su kako ga "slave." A kasnije se dokazalo da su Izraelci unaprijed znali za napad na *World Trade Center* ali nisu podijelili tu informaciju s američkom obavještajnom službom.

Urota koja okružuje *WTC* je ogromna i duboka. I konačno, objavljivanjem ove knjige, izložene su sve zlobne makinacije koje okružuju *WTC* napade.

Bilješke

- [1] Hirsh, Michael and Isikoff, Michael, Newsweek, "What Went Wrong" (27. 5. 2002.), p. 30.
- [2] Shuman, Ellis, "Fear for Fate of Israelis in New York," Israel Insider (12. 9. 2001.)
- [3] Jerusalem Post, "Thousands of Israelis Missing near WTC, Pentagon" (12. 9. 2001.)
- [4] CNN.com, "September 11: A Memorial," 2001 (poredano po "državi: Izrael"). Trenutno na internetu (od 6-og lipnja 2002-e): <http://www.cnn.com/SPECIALS/2001/memorial/lists/bycountry/page9.html>
- [5] Shuman, Ellis, "Fear for Fate of Israelis in New York," Israel Insider (12. 9. 2001.)
- [6] Dror, Yuval, Ha'aretz, "Odigo Says Workers Were Warned of Attack" (26. 9. 2001.)
- [7] McWilliams, Brian, Newsbytes, "Instant Messages To Israel Warned Of WTC Attack" (27. 9. 2001.)
- [8] McWilliams, Brian, Newsbytes, "Instant Messages To Israel Warned Of WTC Attack" (27. 9. 2001.)
- [9] Shaviv, Miriam, Jerusalem Post, "Zim Workers Saved by Cost-Cutting" (13. 9. 2001.)
- [10] Shaviv, Miriam, Jerusalem Post, "Zim Workers Saved by Cost-Cutting" (13. 9. 2001.)
- [11] Shaviv, Miriam, Jerusalem Post, "Zim Workers Saved by Cost-Cutting" (13. 9. 2001.)
- [12] Shuman, Ellis, "Fear for Fate of Israelis in New York," Israel Insider (12. 9. 2001.)
- [13] Shaviv, Miriam, Jerusalem Post, "Zim Workers Saved by Cost-Cutting" (13. 9. 2001.)
- [14] Davis, Douglas, Jerusalem Post, "Mossad Warned CIA of Attacks, Report" (17. 9. 2001.)
- [15] Bennet, James, New York Times, "Spilled Blood Is Seen as Bond That Draws 2 Nations Closer" (12. 9. 2001.)

- [16] Mohammed Alomari napisao je odličnu knjigu na engleskom koja govori o borbama i teškoćama u Iraku. Kao rezultat stalnog bombardiranja koje je uništilo zemlju i opsade, stotine tisuća djece su poginule kao rezultat. Alomari-jeva knjiga - *The Blockade & Destruction of Iraq: Crimes Against Humanity* - je dostupna na Focus on American and Arab Interests and Relations; 17418 W. Ten Mile Rd.; Southfield, MI 48075.
- [17] Vidjeti Internet stranicu *Washington Report on Middle East Affairs*: http://www.wrmea.com/html/newsitem_s.htm
- [18] Guart, Al, The New York Post, "Trio who Cheered Attack Face Boot as Illegal Aliens" (13. 9. 2001.), str. 12.
- [19] Lima, Paulo, The [New Jersey] Bergen Record, "Five Men Detained as Suspected Conspirators" (12. 9. 2001.)
- [20] Lima, Paulo, The Bergen Record, "Five Men Detained as Suspected Conspirators" (12. 9. 2001.)
- [21] Radler, Melissa, The Jerusalem Post, "Israelis Mistaken for Terrorists May Be Home Soon" (26. 10. 2001.). Jedno pitanje u vezi ovog članka se mora postaviti: Jesu li uistinu zamijenjeni za teroriste, ili samo nije bilo dovoljno spremnih dostupnih dokaza koji bi dokazali njihovu krivnju?
- [22] Lisberg, Adam, The Bergen Record, "Five Hijack Suspects Had Links to N. J." (15. 9. 2001.)
- [23] Melman, Yossi, (englesko izdanje izraelskih novina na Internetu) Ha'aretz, "5 Israelis Detained for 'Puzzling Behavior' after the WTC Tragedy" (17. 9. 2001.)
- [24] Mowad, Michelle, The Mercury, "2 found with video of Sears Tower" (17. 10. 2001.)
- [25] Mowad, Michelle, The Mercury, "2 found with video of Sears Tower" (17.10. 2001.)
- [26] Mowad, Michelle, The Mercury, "2 found with video of Sears Tower" (17. 10. 2001.)
- [27] Perelman, Marc, Forward, "Spy Rumors Fly on Gusts of Truth" (15. 3. 2002.)
- [28] Perelman, Marc, Forward, "Spy Rumors Fly on Gusts of Truth" (15. 3. 2002.)
- [29] Perelman, Marc, Forward, "Spy Rumors Fly on Gusts of Truth" (15. 3. 2002.)

- [30] Perelman, Marc, Forward, "Spy Rumors Fly on Gusts of Truth" (15. 3. 2002.)
- [31] Perelman, Marc, Forward, "Spy Rumors Fly on Gusts of Truth" (15. 3. 2002.)
- [32] Lisberg, Adam, The Bergen Record, "Five Hijack Suspects Had Links to N. J." (15. 9. 2001.)
- [33] Kay, Katty, The [UK] Times, "FBI Fury as Men with Nuclear Plan Escape" (1. 11. 2001.)
- [34] Merzer, Martin, et al., The Miami Herald, "Nuclear plants tighten security: FBI seeking 6 men seen in Midwest" (3. 10. 2001.)
- [35] Sugg, John, The [Tampa Bay] Weekly Planet, "Israeli Spies Exposed" (22. 4. 2002.) (Jedno pitanje je nužno postaviti: Zašto bi Izrael ovdje imao stručnjake za „miniranje“ i „eksplozive“? Najbolji odgovor možda daje drugo pitanje: Da li itko misli da su zgrade izgledale kao da implodiraju?)
- [36] Valentine, Carole, <http://www.public-action.com/911/robotplane.html>, "Operation 911: No Suicide Pilots" (6. 10. 2001.)
- [37] McMichael, J., Public Action, "Muslims Suspend Law of Physics" (25. 11. 2001.) www.public-ction.com/911/jmcm/physics_1.html
- [38] Uyttebrouck, Olivier, Albuquerque Journal, "Explosives Planted in Towers, N. M. Tech Says" (11. 9. 2001.)
- [39] Uyttebrouck, Olivier, Albuquerque Journal, "Explosives Planted in Towers, N.M. Tech Says" (11. 9. 2001.)
- [40] Fleck, John, Albuquerque Journal, "Fire, Not Extra Explosives, Doomed Buildings, Expert Says" (21. 9. 2001.)
- [41] Bollyn, Christopher, American Free Press, "Some Survivors say 'Bombs Exploded Inside WTC'" (22. 10. 2001.)
- [42] Bollyn, Christopher, American Free Press, "Some Survivors say 'Bombs Exploded Inside WTC'" (22. 10. 2001.)
- [43] People, "New York City" (12. 9. 2001.) Vidjeti <http://people.aol.com/people/special/0,11859,174592-3,00.html>
- [44] Baum, Geraldine and Farley, Maggie, LA Times, "Hijacked Jets Fly into Trade Center, Pentagon" (11. 9. 2001.)
- [45] Perelman, Marc, Forward, "Spy Rumors Fly on Gusts of Truth" (15. 3. 2002.)

- [46] Sugg, John, The [Tampa Bay] Weekly Planet, "Israeli Spies Exposed" (22. 4. 2002.)
- [47] Scarborough, Rowan, The Washington Times, "US troops would enforce peace under Army study" (10. 9. 2001.), pp. A1, 9
- [48] Scarborough, Rowan, The Washington Times, "US troops would enforce peace under Army study" (10. 9. 2001.), pp. A1, 9
- [49] Scarborough, Rowan, The Washington Times, "US troops would enforce peace under Army study" (10. 9. 2001.), pp. A1, 9
- [50] CNN, "Arrests Made at NY Airports" (13. 9. 2001.)
- [51] BBC News, "Hijack Suspects Alive and Well" (23. 9. 2001.)
- [52] BBC News, "Hijack Suspects Alive and Well" (23. 9. 2001.)
- [53] Harrison, David, [UK] Telegraph, "Revealed: The Men with Stolen Identities" (23. 9. 2001.)
- [54] Harrison, David, [UK] Telegraph, "Revealed: The Men with Stolen Identities" (23. 9. 2001.)
- [55] AllAfrica.com, (prevedeno) "The Americans Are Mistaken about 5 of the 19 Terrorists" (21. 9. 2001.) Vidjeti: <http://allafrica.com/stories/200109210084.html>
- [56] Bamford, David, BBC News, "Hijack 'Suspect' Alive in Morocco" (22. 9. 2001.)
- [57] BBC News, "Hijack Suspects Alive and Well" (23. 9. 2001.)
- [58] BBC News, "The Last Moments of Flight 11" (21. 9. 2001.)
- [59] <http://www.cnn.com/SPECIALS/2001/memorial/people/1359.html>
- [60] Sieberg, Daniel, CNN, "Expert: Hijackers Likely Skilled with Fake IDs" (21. 9. 2001.)
- [61] ABCNews.com, "Who Did It? FBI Links Names to Terror Attacks" (9. 1. 2002.)
- [62] Steinberg, Jeffrey, Executive Intelligence Review, "Administration Makes First Move Against Israeli Spies" (29. 3. 2002.)
- [63] Steinberg, Jeffrey, Executive Intelligence Review, "Administration Makes First Move Against Israeli Spies" (29. 3. 2002.)
- [64] Izvor se pripisuje -ICTS-ovoj internet stranici - <http://www.icts-int.com> U vrijeme dok ovo pišem, stranica nije bila dostupna za verifikaciju.

- [65] MEMRI (<http://www.memri.org>), "A New Anti-Semitic Myth in the Arab Press" (8. 1. 2002.); citat Al-Akhbar (Egypt), (29. 10. 2001.)
- [66] Bhaumik, Subir, The Week, "Aborted Mission Investigation: Did Mossad Attempt to Infiltrate Islamic Radical Outfits in South Asia?" (6. 2. 2000.)
- [67] Bhaumik, Subir, The Week, "Aborted Mission Investigation: Did Mossad Attempt to Infiltrate Islamic Radical Outfits in South Asia?" (6. 2. 2000.)
- [68] Washington Report on Middle East Affairs. Vidjeti ovu internet stranicu za bolje slamanje izraelovog stranog utjecaja: http://www.wrmea.com/html/us_aid_to_israel.htm
- [69] Findley, Paul, They Dare to Speak Out (Chicago: Lawrence Hill Books, 1989), str. 95.
- [70] Washington Report on Middle East Affairs. Vidjeti ovaj link za potpuniji popis: <http://www.wrmea.com/html/aipac.htm>

NAPOMENA: Mnoge od ovih referenci mogu se naći na internetu korištenjem pretraživača <http://www.google.com>. Neki linkovi možda nisu aktivni, ali to se može riješiti klikom na "Cached" link za izvore koje Google prikazuje. Najčešće, reference se mogu naći jednostavnim upisivanjem naslova članka unutar navodnika. (Ako to ne uspije, može pomoći dodavanje imena autora izvan navodnika.) Primjer tipične pretrage fusnote 67 jest točno kako slijedi:

"Did Mossad Attempt to Infiltrate Islamic Radical Outfits in South Asia?"

<http://www.the-week.com/20feb06/events2.htm>

To bi trebalo funkcionirati za većinu citiranih izvora. Ostali izvori uzeti direktno iz novina i knjiga mogu se naći traženjem autorskih imena u navodnicima i općenito teme.

Matt Hale rođen je 1971. godine u gradiću Peoria, država Illinois, diplomirao je pravo i političke znanosti na tamošnjem fakultetu. Vrlo rano se počeo zanimati za politiku, te je još u studentskim danima osnovao stranku American White Supremacist Party. Stranku je ubrzo raspustio jer se sastojala samo od osmero ljudi, od kojih većina nije bila predana prema cilju. Nakon toga je pokušao osnovati ogranak organizacije National Association for the Advancement of White People koju je vodio David Duke. I taj projekt bio je osuđen na propast jer ga nije priznalo čelništvo organizacije. Također je bio aktivan i u National Socialist White Americans' Party, koja je ugašena 1995. godine.

Uspon Matt Halea počinje 1996. godine kada biva postavljen na mjesto Pontifex Maximus (najviši svećenik) Crkve Kreatora (COTC). COTC je vjerska organizacija osnovana 1973. godine od strane Bena Klassena, temelji se na rasnoj religiji pod nazivom Kreativizam čiji je cilj opstanak, širenje i napredak Bijele rase. Hale je bio povezan sa COTC još od 1992. godine.

Dolaskom Matt Halea na čelo organizacije, mijenja se i ime organizacije u World Church Of The Creator (Svjetska Crkva Kreatora), čime se organizaciji daje internacionalni predznak. Hale je preporodio organizaciju koja je počela privlačiti sve veći broj sljedbenika i aktivista, a isto tako i medijske pažnje. Kao mlada i energična osoba, Hale se posvećuje izgradnji jake organizacije, WCOTC na svim mogućim područjima počinje širiti svoju promidžbu, stvara mnoštvo web stranica na Internetu kojima biva dostupan širokoj javnosti, dijele letke, časopise, čak imaju i TV kanal "White Revolution" koji se mogao pratiti u tri savezne države, te organizira javne govore i skupove. Možda najpoznatija metoda koju su koristili bilo je distribuiranje brošure Facts That the Government and the Media Don't Want You To Know. Matt Hale se dokazao i kao velik govornik i polemičar, gostovao je u mnogo radijskih i televizijskih emisija okružen neistomišljenicima koji su ga htjeli kompromitirati, ali uvijek je izlazio kao pobjednik, tu je vjerojatno ulogu odigralo njegovo obrazovanje iz političkih znanosti. Matt Hale je sam za sebe bio najbolji alat za novačenje, uvijek samouvjeren i direktan, stoga je često osobno vodio javna okupljanja i govore, kako na sveučilišnim kampusima, tako i u zatvorima.

Tijekom 1998. godine Matt Hale je diplomirao pravo na sveučilištu Illinois, te je pristupio odvjetničkoj komori kako bi dobio dozvolu za obavljanje odvjetničke djelatnosti, no njegov zahtjev je odbijen, a kao razlog je navedena njegova politička aktivnost. Još u dva navrata odbačen je njegov zahtjev, te je zatražio dozvolu i u državi Montana, ali je i tu odbijen.

U studenom 2002. godine okončana je tužba organizacije Te-Ta-Ma Truth Foundation protiv WCOTC-a radi neovlaštenog korištenja registriranog imena, naime, iako je Klassen organizaciju osnovao 1973. godine, nije nikad zaštitio njeno ime, dok je organizacija Te-Ta-Ma Truth Foundation osnovala crkvu pod istim nazivom 15 godina kasnije, a ujedno i zaštitila naziv. WCOTC morao je prestati koristiti svoj naziv, a to se odnosilo na sve aktivnosti, od promjene imena organizacije, pa do promjene Internet adresa i natpisa u knjigama. Od 2003. godine organizacija se zove The Creativity Movement (Kreativistički pokret).

Iste godine Hale je optužen za nagovaranje na ubojstvo sutkinje koja je vodila spor oko korištenja imena organizacije, naime, pošto ni na jedan drugi način nisu mogli spriječiti Haleov aktivizam, namjestili su mu lažnu optužbu. FBI je ubacio svojeg doušnika koji je na sudu posvjedočio da je Hale zatražio od njega da poćini ubojstvo. Ovo je samo još jedan dokaz da pravda i pravo ništa ne znaće u svijetu u kojem vladaju Židovi, naime ne postoji niti jedan dokaz da je Hale od njega tražio takvo nešto. Unatoč svemu tome, Matt Hale je osuđen na 45 godina zatvora, čak mu je zabranjen doticaj sa osobama izvana, osim sa vlastitim ocem (otac mu je umro 2012.).